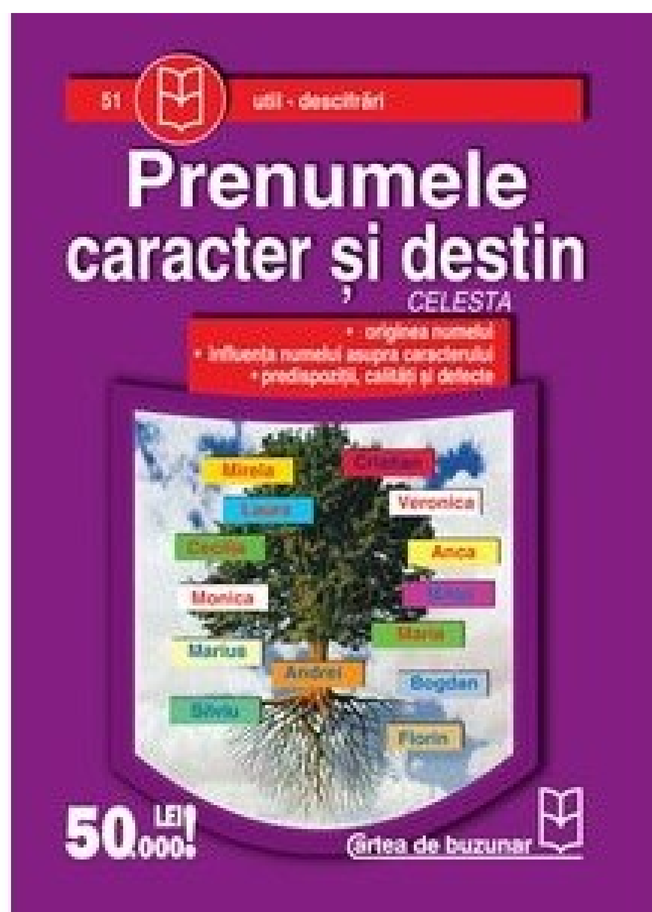

CELESTA
Prenumele – caracter şi destin

cartea de buzunar cunoştinţe la îndemână

Editura
cartea de buzunar

Coordonator: Cecilia Caragea
SGR: Titel Folea
Consultant redacţional: Tudor Octavian

ISBN973-8351-57-X
Editura PUNCT
Bd. Timişoara, nr. 139, Bucureşti

Introducere

Înainte de a da oamenilor şansa de a ne cunoaşte în profunzime, prima informaţie cu care iau contact cei din jur este numele nostru. Uneori, această informaţie despre noi este singura cu care rămân cei care ne află numele, iar aceştia au, mult prea des, tendinţa de a ne caracteriza, chiar la nivel subconştient, după această simplă şi aparent insignifiantă informaţie. Vom vedea mai jos de ce numele nu este nici pe departe insignifiant.

În ultimul secol, interesul pentru semnificaţia l numelor pare să fi scăzut în importanţă, însă în vechime se credea că există o strânsă legătură între numele unei persoane şi caracterul acesteia. Romanii spuneau chiar „*Nomen est omen*” – numele este destinul.

Chiar şi în zilele noastre există în unele societăţi obiceiul ca unui copil să i se dea două nume, unul pentru uzanţa de zi cu zi şi unul, ţinut secret (uneori chiar şi faţă de purtătorul lui), pentru a nu fi identificat de spiritele rele.

Alături de componenta mistică, ramura psihologiei numită psihologia numelor a demonstrat, în urma unor experimente şi lucrări statistice că, încă din copilărie, cei care poartă nume mai puţin dezirabile, care nu se potrivesc personalităţii lor, tind să nu-şi respecte propria persoană, să obţină note mai mici şi să fie afectaţi de probleme psihice într-o mai mare măsură decât cei care au nume „potrivite”. Adulţii cu nume bizare au şanse mai mici să fie aleşi în funcţii publice. Aceasta vine din percepţia pe care fiecare dintre noi o are despre semnificaţia şi atributele ce decurg dintr-un nume.

Din păcate, nu putem avea şansa de a ne exprima vreo opinie tocmai cu privire la acel cuvânt care ne va fi cel mai drag dintre toate: numele nostru. Părinţii sunt cei care îl hotărăsc, iar alegerea se face pe diverse criterii, dintre cele mai subiective: pentru a-şi arăta respectul sau admiraţia faţă de o rudă, un prieten ori o personalitate, pentru a perpetua propriul prenume (a se vedea câţi „juniori” există!) ori pentru a impregna o anumită calitate sau atitudine (Mioara înseamnă, în caz că aţi uitat, oaie tânără, iar Codruţ – o pădure mică).

În mod firesc, orice părinte nădăjduieşte că speranţele, visurile şi neîmplinirile sale vor fi compensate de caracterul şi destinul urmaşilor săi. Părinţii au uneori tendinţa să îşi boteze copilul conform stadiului în care se află odrasla la momentul alegerii numelui, respectiv stadiul de copil. Aceasta fază este însă, inevitabil, depăşită, astfel încât se pot întâlni la tot pasul oameni în toată firea purtând nume de preşcolari: Codruţ, Ionuţ, Maricica, Petrişor, Crenguţa, Mugurel... şi lista este, desigur, virtual infinită. Pe lângă această inadvertenţă, care conduce adesea la deosebiri flagrante între onomastica unei persoane şi înfăţişarea sau comportamentul ori profesia ei (vă imaginaţi o

Evdochia fotomodel, un Izvoraş motostivuitorist?), pot apărea deosebiri între semnificaţia sau rezonanţa numelui unei persoane şi personalitatea sa.

În urma unui studiu efectuat în 1974 de profesorul belgian Jan Deboel de la UFSIA – Vakgroep Sociologie en Sociaal Beleid (Universitatea de Ştiinţe Politice şi Sociale din Antwerp), s-a demonstrat că, la nivel conştient şi subconştient, încercăm să ne comportăm aşa cum sugerează numele nostru, respectiv conform „standardelor” impuse de părinţi. „Se observă că există numeroase persoane ale căror nume nu se potrivesc cu felul lor de a fi. Dacă aşteptările unui părinte sunt înşelate de comportamentul copilului, de atitudinea faţă de domenii importante pentru părinte, într-o proporţie de peste 70%, aceşti copii au mai ales la maturitate, relaţii conflictuale cu familia, în special cu cel/cei care au ales numele copilului” – afirmă prof. J. Deboel.

Lucrarea de faţă nu îşi propune să discute despre numele ridicole pe care le aleg unii părinţi (sau naşi) pentru copii. Nu vom aborda aici persoanele numite, Revoluţia, Brusli, Genunea etc., nici grafia stranie a unora dintre ele şi nici măcar nu vom aprofunda cazul fetiţei dintr-o comună argeşeană, al cărei părinte era mare admirator al unui politician, drept care bietul copil se va numi toată viaţa „Văcăroiu”!

Fără a se pretinde o lucrare academică, cartea se poate consulta ca un dicţionar onomastic. Ea include cu predilecţie prenume comune, cu o frecvenţă mai mare sau mai mică atât din rândul populaţiei urbane, cât şi rurale, în speranţa că cei care aleg nume pentru copiii sau finii lor vor avea drept criteriu şi personalitatea pe care un anumit prenume o imprimă posesorului său.

Nu este de ignorat că, citind sugestiile pe care le implică sonoritatea numelui nostru, vom avea şansa de a înţelege, măcar într-o mică măsură, de ce ne simţim mai bine cu un diminutiv decât cu altul, de ce uneori ni se pare că o poreclă ni se potriveşte mai bine decât numele înscris în certificatul de naştere şi de ce nu suntem în armonie cu noi înşine şi cu cei din jur, având senzaţia că destinul nostru nu este împlinit.

Nădăjduiesc că cei mai mulţi dintre dumneavoastră se vor regăsi în descrierea propriului prenume şi îşi vor urma calea spre a atinge liniştea interioară şi armonia cu cei pe care îi întâlnesc de-a lungul vieţii.

Cei care nu îşi găsesc descrierea numelui în micul nostru dicţionar pot consulta indexul de la sfârşitul cărţii pentru a vedea descrierea cărui nume trebuie să o citească, aceasta fiind echivalentă cu aceea a numelui pe care-l poartă.

Pentru informaţiile referitoare la etimologia numelor, am utilizat ***Mica Enciclopedie onomastică*** de Christian Ionescu, Editura Ştiinţifică Română, 1975.

A

Adrian

Vechi nume latin, Adrian îşi are originea în Hadrianus, însemnând „de la Hadria”, acesta din urmă fiind numele unei localităţi importante a Imperiului Roman.

Prenumele Adrian predispune la capacitatea de a înţelege oamenii cu care vine în contact şi a da egală atenţie unor puncte de vedere diferite, chiar opuse. Pentru că îi displace să asiste la conflicte sau la suferinţa cuiva, are tendinţa de a le aplana, doar de dragul armoniei.

Totuşi, acest talent de pacificator îi poate provoca lui însuşi suferinţă, căci, pe de o parte, se bagă în chestiuni care nu îl privesc – ceea ce îi poate aduce faima de curios –, iar pe de altă parte, adesea beligeranţii îl fac pe el vinovat de starea de tensiune. Caracter prietenos şi amabil, poate îmbrăţişa profesii în care talentul său de a media să fie pus în valoare.

Astfel, orice domeniu în care se oferă consiliere este potrivit. Totuşi, profesiile în care se lucrează sub stres şi este necesară capacitatea de a hotărî în numele altora îi pot crea dificultăţi, căci nu rezistă prea bine la o stare de tensiune îndelungată. Dacă îi lipseşte încurajarea permanentă a celor din jur, Adrian va întâmpina probleme în a-şi administra finanţele şi valorile financiare, căci latura materială va deveni complet lipsită de interes. Din acelaşi motiv, dacă ocupă un post de conducere, va „funcţiona” mai bine în condiţiile în care are pe cineva care să-l susţină şi să-l sfătuiască din umbră. Prenumele Adrian predispune la afecţiuni care privesc sistemul circulator şi pe cel endocrin.

Alexandru

Devenit celebru datorită regelui macedonean Alexandru cel Mare, numele este mult mai vechi şi are origine greacă. Este format din combinarea a două cuvinte care se traduce prin „care apără pe oameni”.

Posesorul acestui prenume este un bărbat independent, cu multă încredere în forţele proprii şi uneori chiar orgolios. Cu toate că are o minte iute şi este abil în raţionamente intelectuale, se descurcă foarte bine în muncă fizică, pentru că ştie în mod instinctiv care îi sunt limitele şi cum să îşi dozeze eforturile.

Are idei şi păreri foarte clare despre aproape orice, iar acestea sunt, în general, bazate pe o bună informare.

Totuşi, nu îi este uşor să accepte punctele de vedere ale altora şi cu atât mai puţin să şi le însuşească.

Odată format, caracterul lui Alexandru se va modifica de-a lungul timpului foarte puţin şi, oricum, nu în profunzime.

Conceptul de compromis este o abilitate pe care trebuie s-o dobândească şi ar fi bine ca părinţii să-l pună în situaţii în care să înveţe să mai „lase” de la el. Această maleabilitate îi este necesară lui Alexandru pentru că are un fel foarte frust de a fi, iar onestitatea sa nativă îl face să aibă un comportament direct. Aceasta îi oferă avantajul că ceilalţi vor şti exact ce gândeşte, dar lipsa sa de tact nu va găsi întotdeauna înţelegere la oamenii cu care vine în contact. De altfel, principalul criteriu după care îşi alege prietenii este capacitatea acestora de a-i suporta şi aprecia modul direct de a fi. Cele mai multe dintre prieteniile lui Alexandru se formează în prima tinereţe şi durează până la sfârşitul vieţii sau cel puţin către acest lucru se îndreaptă eforturile lui.

Alin

Originea numelui este incertă şi nu se cunoaşte dacă la noi a intrat pe filieră franceză ori germană, în această din urmă ipoteză, Alin ar fi format din radicalul „al”, care înseamnă „tot, întreg”.

Persoana care poartă numele Alin este capabilă de trăiri intense şi extrem de personale. Atunci când îşi doreşte ceva, o face cu toată puterea, iar această putere a sentimentelor îi dă capacitatea de a obţine ceea ce năzuieşte. Este destul de consecvent în natura idealurilor sale şi, în general, se concentrează asupra aceluiaşi tip de scop pentru o perioadă mai îndelungată. Alin are o bună capacitate de creaţie, ceea ce îi permite să găsească soluţii inedite pentru rezolvarea problemelor sale sau ale altora. Atunci când situaţia o cere, se implică în eliminarea necazurilor celor apropiaţi şi, reuşind, resimte un tip de satisfacţie cu totul special. O face din dorinţa de a-i vedea pe cei din jur fericiţi, ignorând cu desăvârşire ipoteza că uneori oamenii doresc să îşi soluţioneze singuri problemele.

În general un bun coordonator, oferă sfaturi valoroase la momentul oportun, în special în momentele de criză. Din păcate, are tendinţa de a-şi exprima părerea şi atunci când nu i se cere şi nu găseşte întotdeauna la îndemână să se plieze după părerile altora. Din cauza înaltei intensităţi la care trăieşte toate evenimentele, posesorul pronumelui Alin prezintă, mai ales în a doua parte a vieţii, riscul de a fi victima unor afecţiuni nervoase, de la depresii la boli mai grave, în plus, sinusurile şi dantura sunt zone sensibile ale corpului.

Ana

Prenumele Ana sugerează o fire răbdătoare, o persoană meticuloasă care preferă să se concentreze asupra detaliilor, într-un mod sistematic. De aceea, i se potrivesc ştiinţele exacte: matematica, mecanica, domeniul computerelor etc.

Obţine cele mai bune performanţe atunci când nu este întreruptă din lucru – pentru că nu se poate concentra cu uşurinţă odată ce i-a fost distrasă atenţia – şi făcând lucrurile pas cu pas, în propriul său ritm. Răbdarea sa uriaşă şi tendinţa către perfecţionism îi permit să se ocupe şi chiar să îmbunătăţească sisteme complicate.

Cu toate acestea, alţii ar putea să considere că este prea dificil să lucreze cu ea, în primul rând pentru că analizează îndelung până ce emite o concluzie şi în al doilea rând, pentru că ia în considerare prea multe amănunte care îi îngustează viziunea.

Ana nu este, în general, un nume care permite spontaneitatea şi impulsivitatea. Persoanei care îl poartă îi place să aibă timp de gândire şi să îşi planifice acţiunile. Are păreri foarte bine formate despre aproape orice domeniu, dar aceasta are drept efect şi o anumită „inerţie”.

Îi displac situaţiile în care nu îşi poate păstra tabieturile şi stilul de viaţă conform unui tipar bine stabilit. Tendinţa pentru mâncăruri grele poate cauza afecţiuni ale stomacului sau intestinelor, precum şi hiperponderabilitate. De reţinut că există o predilecţie către boli ale sistemului osos.

Anca

Prenumele Anca imprimă purtătoarei sale o fire plăcută, dar se lasă adesea influenţată prea uşor de ceilalţi, în plus, este sociabilă, dar tinde să devină inflexibilă dacă are senzaţia că cineva vrea să îşi impună voinţa sau părerile.

După ce o vor cunoaşte, cei apropiaţi vor constata că nimeni nu îi poate spune ce să facă şi că rareori se răzgândeşte odată ce a luat o hotărâre. Foarte pricepută în arta conversaţiei, are capacitatea de a spune fiecăruia ceea ce vrea să audă, exact la momentul potrivit, dacă interesul o cere. Chiar dacă ştie să disimuleze cu multă abilitate, lasă întotdeauna o portiţă deschisă pentru a se eschiva, fiindcă preferă să aibă în orice situaţie un dram de independenţă.

Cu toate acestea, este destul de ezitantă când e vorba să ia decizii rapide sau să îşi asume responsabilităţi împovărătoare.

Totuşi, atunci când trebuie să facă faţă unei situaţii în care trebuie să vorbească sau să întreprindă altceva în public, se poate descurca de minune, firea sa deschisă şi comunicativă fiindu-i de mare ajutor.

La acestea se adaugă o sinceră dorinţă de a acorda altora ajutor. Dacă i se cere, Anca va da sfaturi preţioase, deşi rareori le va urma ea însăşi. Din punct de vedere fizic, zonele cele mai afectate pot fi capul, ochii şi dantura, iar migrenele pot ridica probleme mai ales peste o anumită vârstă. De asemenea, ar trebui să acorde atenţie consumului de sare, căci rinichii şi vezica biliară sunt organe sensibile. Aflată în situaţii în care stresul reprezintă o componentă importantă, reuşeşte să se stăpânească admirabil, dând celor din jur un sentiment de calm şi de siguranţă. Preţul pe care îl plăteşte pentru această atitudine nu este întotdeauna mic, căci acumularea de tensiune se va reflecta, de-a lungul timpului, în starea de sănătate.

Andrei

De origine greacă, numele Andrei înseamnă „bărbăţie” şi este considerat, datorită unuia dintre cei mai importanţi apostoli, patronul lupilor. Ziua Sfântului Andrei are pentru români şi pentru multe dintre popoarele balcanice numeroase semnificaţii, dintre care unele mistice.

Este motivul pentru care cel care poartă numele Apostolului Andrei face parte din categoria oamenilor care posedă acel „al şaselea simţ”. Mulţi dintre nativi nu sunt conştienţi de acest lucru, dar au adesea capacitatea de a-i uimi pe cei din jur cu ascuţita lor intuiţie.

Fire timidă, Andrei dă impresia că nu are păreri proprii şi cunoştinţe în nici un domeniu, în realitate, consideră inutil şi uneori chiar jignitor să încerce să impună altora opiniile şi dorinţele sale.

Dacă i se cere ajutorul, îl va da cu bucurie, dar contează mult modul în care i se adresează cei care au nevoie de el. Dacă are doar bănuiala că cineva vrea să profite de el, se va închide într-o carapace a muţeniei.

Foarte credul în prima parte a vieţii, învaţă lecţia prudenţei prea bine, astfel încât în a doua jumătate a vieţii devine excesiv de suspicios şi există riscul să considere că nimeni nu merită să fie ajutat cu nimic, fiindcă la rândul lui, Andrei nu a primit nici un fel de ajutor.

Această trăsătură de caracter poate fi considerată egosim, dar nu este, în realitate, decât o modalitate de apărare dusă uneori la extrem. Tinde să compenseze nevoia de afectivitate prin excese, cele mai multe dintre ele alimentare, astfel încât există riscul unui aparat urinar sensibil.

B

Beatrice

Persoana care răspunde la numele Beatrice ştie să îmbine cu succes calităţi specifice femeilor cu cele ale bărbaţilor. Foarte independentă în a doua parte a vieţii şi nonconformistă în adolescenţă, stârneşte adesea uimirea celor din jur prin comportamentul său imprevizibil.

Totuşi, contrar aşteptărilor, îşi asumă răspunderea pentru faptele sale şi are chiar tendinţa de a prelua responsabilitatea pentru faptele altora. Acesta este unul dintre punctele în care ar trebui să acorde un plus de atenţie şi de analiză, fiindcă tinde să exagereze atât într-un sens, cât şi în celălalt.

În unele situaţii, dacă dă un sfat sau doar îşi exprimă o opinie, are senzaţia că s-a implicat în mod concret în rezolvarea problemei şi îşi asumă rezultatul indiferent dacă este pozitiv sau negativ.

Astfel, preia frecvent riscul pentru greşelile făcute de alţii, iar cei din jur, sesizând această slăbiciune, îşi soluţionează problemele făcând din Beatrice un ţap ispăşitor. Metoda pe care ea o crede cea mai potrivită pentru a se descurca în viaţă este „cu paşi mici, dar siguri”. Dacă se educă în acest sens sau are un mentor care să o înveţe, îşi poate dezvolta capacitatea de a vedea atât întregul, cât şi detaliile. Totuşi, este mai eficientă dacă se preocupă de amănunte care pentru alţii sunt plictisitoare.

De aceea, în momentul în care se decide să îşi întemeieze o familie, se va ocupa cu rigoare şi atenţie de nevoile tuturor membrilor ei şi poate fi o mamă admirabilă.

Bianca

Intrat în limbă română din italiană, numele Bianca, a cărei semnificaţie se referă la culoarea alb, conferă posesoarei sale o fire caldă, optimistă şi foarte încrezătoare.

Ea are întotdeauna speranţa, oricât de vagă şi de nerealistă, că există o cale de ieşire din orice situaţie. Are oroare de incertitudine şi trăieşte pe principiul „sfârşitul groazei este preferabil groazei fără sfârşit”. Cu alte cuvinte, preferă să afle un adevăr, oricât de dureros, decât să trăiască în îndoială şi să se întrebe la nesfârşit ce este fals şi ce nu.

Are înclinaţii artistice şi, dacă i se descoperă un talent în prima parte a vieţii, are şansa de a-l valorifica şi de a face o carieră strălucită în respectivul domeniu.

Pentru că posedă un simţ al observaţiei dezvoltat, are şanse să reuşească în arte plastice sau în decoraţiuni interioare.

În cazul în care nu i se oferă şansa de a îmbrăţişa o profesie legată într-un fel sau în altul de artă, îşi va manifesta talentul artistic pentru propria sa plăcere.

Nu este exclus să petreacă în faţa şifonierului mai mult timp decât majoritatea femeilor, dar mai întotdeauna aspectul său va ieşi în evidenţă prin bun gust şi originalitate.

Bianca este o persoană visătoare şi capabilă să-i inspire pe alţii. Poate fi un adevărat „far” spiritual pentru cei care au un ideal.

Ea va şti cum să îi mobilizeze şi să îi facă să îşi urmeze calea, oricât de dificilă ar părea.

Mai mult decât atât, va da celor din jur senzaţia că totul este foarte uşor şi că eforturile pentru atingerea unui scop sunt complet nesemnificative.

Bogdan

Acest nume de origine slavă înseamnă, literal, „dăruit de Dumnezeu”. Este un nume puternic, ce imprimă persoanei care îl poartă o voinţă remarcabilă şi o bună capacitate de sinteză.

În ciuda acestei calităţi, ori poate tocmai din cauza ei, întâmpină uneori dificultăţi în exprimare – în special în cea verbală – astfel încât cei din jur nu înţeleg întotdeauna exact ce vrea acest bărbat să spună. Având o minte iute, are tendinţa de a crede că toată lumea din jur gândeşte la fel de repede şi de profund, drept care nu simte nevoia să dea detalii referitoare la întregul raţionament pe baza căruia face o afirmaţie sau alta.

Poate lăsa propoziţii neterminate sau se poate referi la situaţii concrete ori la persoane folosind pronumele „asta” sau „ăla”, omiţând să specifice şi despre ce sau despre cine este vorba. Faptul că trebuie să dea detalii suplimentare îl irită şi îl face să se simtă neînţeles şi părăsit.

Adesea, aceasta este cauza unor lungi perioade de depresie, dar soluţia este simplă. Fiind mult mai abil în exprimarea în scris decât în cea orală, poate evita situaţiile în care afirmaţiile sale să rămână un mister pentru ceilalţi făcând scurte notiţe din care să se inspire în timp ce vorbeşte. Această metodă îl poate a-juta mult să comunice mai bine cu alţii, dar şi să îşi clarifice propriile gânduri.

Are o voinţă rar întâlnită şi multă energie, ceea ce îl ajută să ducă la bun sfârşit ceea ce îşi propune, chiar dacă este vorba de idealuri înalte şi aparent irealizabile.

Carmen

Provenit, se pare, din ebraică, de la substantivul „karmel”, însemnând „grădină”, acest prenume a intrat la noi pe filieră hispanică şi avea, la origine, o semnificaţie mistic-religioasă creştină.

Cea care poartă numele Carmen este înclinată a avea o fire pragmatică, ce ştie să îmbine sensibilitatea cu cerebralul. Prenumele generează o personalitate puternică, a cărei principală calitate este capacitatea de a stabili scopuri şi de a găsi modalitatea cea mai potrivită de a le duce la îndeplinire.

Este motivul pentru care poate fi un bun manager, iar o poziţie în partea superioară a ierarhiei vine de la sine, căci oamenii din jur vor prefera să lase responsabilităţile pe umerii ei. Felul său de a se comporta îi face pe cei cu care vine în contact să nu îşi mai facă griji, căci ea ştie să le insufle optimism.

Poate avea succes în domenii care ating mai mult sau mai puţin sfera afacerilor, dar, dacă are şansa să urmeze studii aprofundate de specialitate, un post de conducere este nu doar un deziderat, ci chiar un scop de viaţă.

Dacă viaţa nu îi oferă ocazia să îşi manifeste personalitatea în afaceri, îşi va etala aceste daruri în laturile practice ale vieţii: poate conduce cu multă pricepere şi hotărâre o gospodărie, fiind recunoscută de rude de toate gradele şi vârstele drept autoritatea absolută şi arbitrul imparţial, iar această calitate poate estompa tendinţa de a lega relaţii de orice tip mai degrabă din interes decât din afecţiune sinceră.

Călin

Cu toate că se crede că acest prenume are drept provenienţă denumirea românească a unui arbust – „călină”, lingviştii sunt de părere că etimologia numelui este slavă ori chiar greacă.

Trăsăturile de caracter generate de acest prenume sunt numeroase şi includ generozitatea şi spontaneitatea. Totuşi, nu acestea sunt cele care îl fac pe Călin remarcat la prima vedere, ci felul în care vorbeşte.

În primul rând, vorbeşte mult şi abordează fără nici un fel de dificultate orice temă, după cum poate trece de la un subiect la altul pe nesimţite.

Este un companion plăcut de conversaţie, lucru care îi poate aduce atât popularitate, cât şi succes în carieră.

Femeile vor găsi că spontaneitatea sa şi comportamentul uşor copilăros drept foarte atrăgătoare, fără să fie genul de bărbat „macho”, iar bărbaţii îl vor considera o persoană de încredere, chiar dacă nu este un adept al competiţiei cu orice preţ. Totuşi, ideea că îi este indiferent dacă pierde sau câştigă nu este pe deplin îndreptăţită.

În realitate, este uşor de rănit, chiar dacă nu arată acest lucru şi, în general, îşi ascunde dezamăgirea în spatele zâmbetului.

Totuşi, atunci când este trădat sau atacat în public, vorbele sale pot deveni cea mai tăioasă armă, aruncând sarcasm şi ironii ucigătoare.

Când se implică într-o dispută verbală, după ce îi trece furia de moment, este încercat de regrete, însă este prea jenat să recunoască şi să îşi ceară scuze, astfel încât se desparte copilăreşte de oameni la care ţine, doar fiindcă i se pare ridicol să vorbească despre o situaţie în care şi-a pierdut cumpătul.

Cecilia

Nume preluat din onomastica timpuriu creştină, Cecilia a devenit cunoscut şi răspândit datorită Sfintei Cecilia, considerată patroana muzicii şi a muzicienilor, în special a celei de sorginte religioasă. Se crede ca etimologia numelui este legată de latinul „*caecus*”, tradus prin „orb”.

Caracteristicile pe care le generează acest prenume nu se referă la o predispoziţie pentru afecţiuni ale ochilor, dar, conform credinţei că pentru orice izbândă e necesar un sarificiu, pentru a vedea lumea zeilor, Cecilia se distanţează într-un fel de unele lucruri din această lume. Acesta e unul din argumentele invocate de cei care susţin adevărul etimologiei sus-menţionate. În schimb talentul şi aplecarea pentru muzicăj domină posesoarea acestui nume. Are, în plus, talent pedagogic, drept care profesiile la care poate accede sunt cele legate de lucrul cu copiii, dar nu doar din spatele catedrei.

Are o intuiţie superioară capacităţii de a raţionaliza, care îi este de ajutor pentru a afla care sunt nevoile celor din jur şi cum le poate veni ea în întâmpinare.

Are grijă de alţii chiar fără să i se ceară şi nu rareori ştie care sunt dorinţele şi necazurile celor dragi chiar mai bine decât ei înşişi.

Totuşi, înalta capacitate a spiritului său de sacrificiu îi poate aduce, de la jumătatea vieţii, stări de nemulţumire, căci natura sa altruistă îi dă tendinţa de a oferi mai mult decât primeşte, dar asta nu se întâmplă prea des. Ar fi şi greu ca aceasta să se întâmple, având în vedere imensa ei generozitate.

O cale de a ieşi din stres este să înveţe să nu sară imediat în ajutorul celor despre care crede că au necazuri, fiindcă uneori ajutorul ei nici nu este necesar, iar cei în viaţa cărora se implică se pot descurca mai bine singuri, drept care, spre marea ei uimire, ei nu vor fi copleşiţi de recunoştinţă.

Cezar

Nume puternic, cu certă origine latină, oferă posesorului un caracter puternic, posedând în aceeaşi măsură energie fizică şi psihică. Stoicismul face

parte din natura sa, drept care se poate expune timp îndelungat la factori de stres, păstrându-şi eficienţa.

În calitate de lider – poziţie în care poate ajunge cu uşurinţă indiferent de domeniul de activitate – este mai degrabă temut decât iubit, dar şi foarte respectat. Cel mai important talent al său îl constituie capacitatea de a vedea întregul şi de a face un „tot” logic acolo unde cei mai mulţi nu văd decât nişte detalii disparate şi nesemnificative.

Totuşi, nu excelează în subtilitate şi îşi pierde răbdarea dacă este pus în situaţii în care trebuie să se dedice unor activităţi repetitive.

Este un om de acţiune, nu de analiză, iar această calitate îl avantajează dacă este vorba să ia decizii rapide.

Poate că acestea nu se dovedesc valide şi aplicabile pe termen foarte lung, dar sunt excelente soluţii pentru ieşirea dintr-o criză, fiind apoi demne de a deveni perfectibile, ajustabile din mers.

Este o persoană discretă şi nu îi face plăcere să se confeseze în legătură cu sentimentele, intenţiile sau motivaţiile acţiunilor sale.

Cere de la ceilalţi discreţie şi oferă acelaşi lucru, evitând cu decenţă să pună întrebări jenante, unul dintre motive fiind că preferă să investească în oameni mai degrabă încredere decât o constantă şi împovărătoare suspiciune.

În afară de ridicol, una dintre cele mai mari temeri ale sale este posibilitatea de a fi văzut drept vulnerabil, iar ideea că slăbiciunile sale ar putea fi descoperite de oameni din afara anturajului său îi repugnă de-a dreptul.

Claudiu

Nume cu tradiţie romană, determină pentru cel care este botezat astfel o fire independentă, cu mare capacitate de introspecţie.

Cu toate că poate fi un „jucător” cu mult fair-play, preferă să îşi stabilească singur regulile după care trăieşte iubeşte, munceşte etc. De altfel, urmând propriul său stil de lucru, obţine nu doar satisfacţiile cele mai mari, ci şi rezultatele cele mai bune.

Aceasta înseamnă, totuşi, că, pe de o parte, poate oferi altora cea mai eficientă cale de a ajunge la rezultatul dorit, dar, pe de altă parte, el însuşi nu este foarte dispus să primească sfaturi şi sugestii.

Chiar şi dacă le cere şi are răbdarea de a le asculta, fiind mai degrabă curios să afle părerea celor cu care se întâlneşte, rareori le urmează, fiindcă trăieşte pe principiul „dacă vrei să ai un lucru bine făcut, ocupă-te personal de realizarea lui”.

Este o fire destul de sociabilă, dar nu caută cu obstinaţie compania altora, găsind echilibru în propriul său mediu, înconjurat de lucrurile pe care şi le alege el însuşi.

În ciuda atitudinii sale de persoană indiferentă şi rece, este în permanenţă într-un proces de raţionalizare, despicând în patru firul evenimentelor la care ia parte sau despre care doar află, precum şi afirmaţiile şi gesturile celorlalţi.

Are însă dificultăţi în a-şi exprima verbal afecţiunea, considerând că faptele sale grăiesc de la sine şi că nu mai este nevoie să şi spună că ţine la cineva.

Este motivul pentru care poate avea o relaţie dificilă cu copiii, care îl vor considera un părinte sever, cu toate că se implică foarte mult în educarea lor şi face eforturi (despre care nu vorbeşte) pentru a le oferi tot ceea ce au nevoie...

Constantin

Provenit din verbul latin „consto”, însemnând a „a fi ferm, puternic”, prenumele Constantin denotă o personalitate complexă, nuanţată, ale cărei trăsături se modifică – uneori fundamental – de-a lungul vieţii.

Caracteristica cea mai pregnantă a celui numit Constantin este persevenţa. Îşi formează încă din prima tinereţe câteva principii solide de viaţă şi nu se abate de la cu nici un preţ. Pentru el, normele autoimpuse sunt atât de importante, încât ajunge până acolo că preferă să îşi asume un eşec, decât să se abată de la convingerile sale.

Aceasta poate avea drept efect o atitudine rigidă, lesne catalogată de ceilalţi drept încăpăţânare copilărească, însă iui nu pare să îi pese prea mult.

Îşi urmează calea şi, dacă cineva încearcă să-l critice, preferă să îşi ascundă intenţiile şi realizările decât să fie obligat să i se facă morală sau să i se spună că ar putea face şi altfel.

Atitudinea sa intransingentă îl poate ajuta dacă îşi alege profesii din domeniul justiţiei, procuror sau judecător.

Chiar dacă nu va urma această cale, va tinde să fie un justiţiar neoficial, avocat al celor nedreptăţiţi sau arbitru imparţial în conflicte apărute în situaţii obişnuite de viaţă.

Cu toate că poate da dovadă, atunci când situaţia o cere, de multă răbdare, preferă să evite monotonia.

Dacă nu reuşeşte să aibă o profesie care să îi ofere variaţii frecvente, poate lua decizia ca după ani de zile de activitate în acelaşi domeniu să ia brusc decizia de a lucra într-un domeniu cu totul diferit, din care să obţină satisfacţii printr-o altă modalitate decât cea cu care s-a obişnuit.

Corina

De provenienţă greacă, unde „Kore” era altă denumire a zeiţei Persefona şi avea sensul de „fecioară”, s-a transformat în forma de diminutiv „Korinna”, însemnând „fetiţă”.

Indiferent de trăsăturile fizice şi de modificările apărute la acest nivel datorită vârstei, persoana care poartă acest nume va avea un aer princiar, o atitudine nobilă în mişcări, manifestată poate prin mers, prin gesturi sau prin felul de a vorbi.

Este o persoană mai degrabă sfioasă şi introvertă, chiar dacă, pentru a-şi disimula timiditatea are un comportament exuberant.

Are o natură destul de duală, nelăsând decât rareori la vedere adevăratele sale sentimente.

Fiindcă acordă o mare valoare bunei creşteri şi regulilor de politeţe, preferă să înghită o insultă decât să riposteze spunând la rândul său o vorbă jignitoare.

Totuşi, atunci când este supusă vreme îndelungată stresului şi remarcilor negative, îşi poate pierde, spre surprinderea tuturor, cumpătul, iar atunci acţionează nesăbuit.

Nedreptatea este cea care o afectează emoţional cel mai mult, iar dacă cineva nu îi recunoaşte meritele sau o acuză pe nedrept de ceva, tinde să fie mâhnită multă vreme şi, deşi rareori o arată, păstrează o rezervă faţă de persoana care a rănit-o.

Odată trădată, cu greu va mai investi încredere în cineva care nu s-a comportat conform aşteptărilor ei.

Diplomaţia o ajută, totuşi, să păstreze relaţii decente cu cei pe care nu îi consideră demni de încrederea şi altruismul ei.

Are multă imaginaţie şi, posedând înclinaţii artistice, poate chiar urma o carieră în muzică, teatru sau domeniile conexe ale acestora, având un bun potenţial creativ.

Corneliu

Nume întâlnit încă din timpul Imperiului Roman, generează un caracter îndrăzneţ şi temerar. Ideile sale progresiste au darul de a-i impresiona pe cei din jur, determinându-i să-l considere pe cel care poartă numele Corneliu drept un visător, un vizionar. Reuşeşte să-i uimească pe cei din jur fiindcă îndrăzneala sa este dublata de voinţă, aşa încât, dacă îşi pune ceva în minte, reuşeşte să ducă la capăt chiar dacă toată lumea îi spune că planul sau este irealizabil.

Îi place să fie tot timpul ocupat şi chiar atunci când se relaxează, va prefera genul de odihnă activă, poate făcând sport sau implicându-se în activităţi domestice, chiar din categoria celor considerat specific feminine: gătit, croit, grădinărit. Această hiperactivitate are, pe o parte, darul de a-i mobiliza pe cei din jur o vreme, dar mai apoi, lipsiţi de energia infinită a lui Corneliu, ei se vor simţi copleşiţi şi chiar complexaţi.

Dintre toate păcatele, pentru el lenea este cel mai grav, drept care are tendinţa de a-i judeca pe ceilalţi nu în funcţie de calităţile lor morale, ci în funcţie de numărul de ore din zi în care ei se implică în activităţi diverse.

Ca subaltern iese în evidenţă prin implicarea fizică şi prin cutezanţă, iar ca şef este considerat sever şi foarte pretenţios. Totuşi, dacă se lasă mânat de intuiţie şi învaţă arta de a comunica, poate fi o sursă de inspiraţie pentru toţi cei cu care vine în contact, convingându-i că pot muta munţii din loc.

Fiindcă nu prea are grijă în tinereţe de organismul său, în a doua jumătate a vieţii poate suferi de pe urma unor afecţiuni cardiovasculare, sensibilitatea la stres şi la situaţii tensionate fiind amplificată. Schimbarea regimului de viaţă este obligatorie.

Crenguţa

Nume autentic românesc, fără corespondent în altă limbă, dă celei botezată astfel o fire blândă, tolerantă şi chiar puţin timidă. Nu se adaptează cu uşurinţă într-un mediu nou, dar atunci când reuşeşte să se simtă în mediul ei, se dovedeşte o persoană plină de umor, capabilă să găsească ceva amuzant în orice fleac.

În orice activitate în care se implică, are nevoie de o imagine clară asupra a ceea ce are de făcut şi, preferabil asupra modului în care trebuie îndeplinită sarcina respectivă. Dacă i se oferă şansa de a a fi într-o poziţie de lider, se va dovedi un bun organizator, ştiind instinctiv cum să încline balanţa pentru a găsi un echilibru între superiorii şi inferiorii săi.

Nu excelează în încrederea pe care o are în propria persoană, drept care nevoie de încurajări din partea celorlaţi şi de confirmări frecvente.

Pentru a fi mai independentă, ar trebui să înveţe cum să dobândească satisfacţie de pe urma propriilor eforturi, nu să urmărească satisfacţia de a-i mulţumi pe ceilalţi, punându-se, astfel, într-o nemeritată poziţie de inferioritate, care provine, de altfel, dintr-o modestie excesivă.

În familie este cea care aplanează conflictele, uneori înainte ca cei care le provoacă să îşi dea seama că se apropie de un teren minat.

Ţine foarte mult la armonia din casă şi, în general din mediul în care se găseşte. Este motivul pentru care nu este eficientă dacă se vede nevoită să lucreze într-o atmosferă în care oamenii se ceartă şi se bârfesc.

În plus, acasă îndeamnă pe toţi membrii familiei să vorbească şi să îşi descarce sufletul, dar când vine vorba de propriile necazuri, nu este atât de nerăbdătoare să le împărtăşească.

Cristian

Nume frecvent la toate popoarele, oferă purtătorului său un caracter altruist, dar şi, într-un fel foarte particular, copilăros.

Există un adevăr pe care Cristian nu îl învaţă sau, mai bine zis, refuză să-l accepte până la sfârşitul zilelor sale: acela că oamenii pot fi răi şi că îi pot răni pe alţii cu bună ştiinţă. Această naivitate este în unele momente ale vieţii scump plătită, fiindcă se expune singur unor situaţii în care preia din plin loviturile date de alţii. Aceasta îl poate duce la însingurare, chiar la izolare de restul lumii, chiar dacă are grijă ca zbuciumul său interior să nu se afle.

Această perpetuă dezamăgire îl poate duce în anumite situaţii la reacţii ce par disproporţionate faţă de cauza lor reală. O simplă remarcă sau o minoră impoliteţe îl poate îndemna să se piardă cu firea, mergând până la accese de mânie.

Nu este însă ranchiunos, aşa încât după ce aruncă acuze şi reproşuri uită şi ce l-a supărat, şi că a reacţionat atât de brutal, în carieră, are şansa de a excela în domeniul în care lucrează, dacă are, în prima parte a vieţii, şansa de a fi îndrumat către studiu şi dacă i se dezvoltă perseverenţa.

În viaţa de familie se poate dovedi un fiu, un soţ şi un tată admirabil. Cu o singură condiţie însă: să i se ofere aceeaşi apreciere şi recunoştinţă pe care o dă el altora, şi este gata să ofere foarte mult, fiind de la natură generos şi tolerant. Din păcate, nu găseşte întotdeauna calea cea mai potrivită pentru a-şi comunica sentimentele sau chiar consideră că acestea sunt de la sine înţelese.

D

Daniel

Originea acestui prenume stârneşte încă nedemerire şi controverse în rândul lingviştilor, întrucât el apare şi ca nume biblic, una dintre traducerile, pe filieră ebraică, ar fi „Dumnezeu a judecat”.

Personalitatea celui care poartă acest nume este contro versată şi chiar şi cei care îl cunosc îndeaproape (părinţi, soţie) vor spune adesea „uneori am senzaţia c nu te cunosc deloc!”. Are standarde morale ridicate şi tendinţ; a crede că pentru toată lumea acestea ar trebui să fie identice Poate aprecia o persoană doar după o trăsătură de caracter or după un detaliu al înfăţişării. Surprinzător pentru cei din jur, îi ciuda rapidităţii „evaluării”, caracterizarea unei persoane sau al ta este de o acurateţe şocantă.

Iubitor de natură, va căuta mereu să schimbe mediul în care lucrează sau locuieşte, fiindcă este legat de pământ mai mult decât înţelege la nivel conştient. Din acelaşi motiv, îşi va alege meserii care să îl ţină cu picioarele pe pământ la propriu sau măcar la figurat.

În contrast cu aerul său uneori sobru sau chiar cu figura impenetrabilă, la nivel spiritual avem de-a face cu o fire de poet, dar, fiindcă se teme ca sensibilitatea sa să nu fie catalogată drept slăbiciune, nu îşi arată latura romantică a caracterului decât celor foarte apropiaţi, care au dovedit prin faptele şi afirmaţiile lor că îi merită încrederea. Dacă are voinţa necesară, îşi poate îndeplini idealurile fără a apela la ajutorul altora.

Decebal

Nume specific românesc, cu rezonanţă naţională, Decebal stârneşte în rândul lingviştilor controverse în privinţa semnificaţiei. O vagă şi ipotetică traducere ar fi „a onora”, al cărei sens s-ar potrivi unui conducător de oşti cum a fost cel de pe teritoriul Daciei.

Cel care este botezat cu acest nume precreştin are o fire agitată, mereu în căutare de noi idealuri şi noi scopuri de atins. Satisfacţia sa vine din îndepărtarea obstacolelor, însă uneori vede o piedică în orice eveniment mărunt, avân-tându-se astfel în „războaie” care nu sunt decât furtuni într-un pahar cu apă.

Este ambiţios şi foarte dinamic, trăind adesea senzaţia că lumea se mişcă prea încet. Această stare de agitaţie îl poate aduce la conflicte cu cei din jur, în special cu cei alături de care lucrează, care, în mod firesc, nu pot ţine pasul cu un asemenea „taifun” uman ambulant.

Manifestă un mare interes pentru chestiunile materiale şi îşi dedică mare parte din energie pentru a le achiziţiona.

Are o pasiune pentru frumos, drept care tinde să acumuleze opere de artă sau obiecte decorative valoroase, care să-i bucure ochiul şi să stârnească admiraţia şi invidia celor care le observă.

Îi este greu să accepte o poziţie de subordonat, dar, ajuns într-o funcţie de conducere se va descurca admirabil, având abilitatea de a se impune în faţa altora drept o autoritate şi de a le câştiga respectul, dar şi, uneori, teama.

Atunci când nu reuşeşte să îşi ducă la bun sfârşit planurile, este afectat de eşec şi poate cădea pradă depresiei, pe care va fi tentat să o compenseze prin excese variate, mergând de la tutun şi alte stimulente până la muncă în exces.

Diana

Prenume preluat de la personajul mitologic Diana, zeiţa vânătorii şi protectoarea animalelor, generează celei care îl poseda un caracter complicat şi adesea modificat complet odată cu vârsta.

Energia de tip fizic nu abundă în personalitatea acestei femei. Compensează cu succes acest neajuns printr-o energie psihică remarcabilă, cu ajutorul căreia adesea ascunde slăbiciunea fizică.

Are tot timpul mintea ocupată, analizând şi anticipând evenimentele la care ia parte sau despre care este doar informată.

Are un talent natural de a asculta oamenii, care vin către ea să se confeseze şi să-şi mărturisească problemele.

Se agită şi se mobilizează pentru a-i scoate pe alţii din încurcătură şi de cele mai multe ori reuşeşte să facă acest lucru într-un mod admirabil.

Fără să ştie cum, pare să aibă un magnet pentru a atrage oamenii cu probleme, fie financiare, fie familiale, fie aflaţi într-o perpetuă căutare a adevăratei identităţi.

Este adevărat că această calitate o poate ajuta să îşi făurească o carieră într-un domeniu în care să aibă grijă soarta celor năpăstuiţi, dar aceasta este doar o faţă a monedei.

Reversul medaliei constă în paradoxul că, aflată în situaţii dificile, nu va avea aceeaşi abilitate şi perseverenţă în a-şi soluţiona problemele.

Dacă nu înţelege acest lucru şi faptul că adesea cea mai bună rezolvare o poate găsi cineva din afară, care, neimplicat direct în problemă, este capabil să ofere o viziune obiectivă şi soluţie viabilă, se va zbate toată viaţa între probleme şi doar jumătăţi de soluţii, cel mai adesea inaplicabile sau valabile doar într-un context dat şi irepetabil.

Dragoş

Vechi de câteva secole, prenumele Dragoş are, în ciuda frecvenţei pe teritoriul românesc, origine slavă. Răspândirea sa este, fără îndoială datorată prefixului „drag”, de la care s-au format numeroase cuvinte cu rezonanţă pozitivă.

În cele mai multe dintre cazuri, bărbatul care poartă numele Dragoş este îndemânatic şi dă dovadă de pricepere în chestiunie tehnice, mecanice, electrice şi electronice, precum şi diverse instalaţii. Ambiţia sa îl determină ca, odată ce se apucă de meşterit, să nu se oprească până ce nu termină.

Nu are însă întotdeauna entuziasmul de a se apuca de astfel de lucruri şi atunci când nu poate evita implicarea într-o acţiune pentru care nu are starea necesară, găseşte modalităţi prin care îi poate face pe toţi ceilalţi să aibă impresia că este extrem de ocupat.

Cel mai bine înregistrează succese dacă ajunge la concluzia că va obţine satisfacţii personale de pe urma unor rezultate pozitive. Din fericire, poate cataloga drept „personal” orice provocare ce i se pare demnă de interes.

Este o persoană cu o viaţă afectivă intensă, dar nu prea extrovert. De fapt, acesta este lucrul pe care trebuie să îl înveţe, fiindcă multitudinea de sentimente pe care se reţine să le exteriorizeze pot genera, în timp, mari tensiuni, care la rândul lor vor afecta negativ atât propria sa sănătate, cât şi relaţia cu ceilalţi, inclusiv familie şi colaboratori din activitatea profesională. O altă slăbiciune pe care trebuie să înveţe să şi-o stăpânească este teama că nu va fi apreciat pentru realizările sale şi că va fi judecat pentru eşecurile inerente.

Dumitru

Nume de vechime considerabilă, fiind regăsit încă din Grecia Antică, Dumitru este un nume care se bucură de o mare apreciere la români, dar şi la popoarele slave. Originea sa se presupune a fi numele zeiţei Demetra, divinitate a vegetaţiei şi pământului, ocrotitoare a ogoarelor şi căsătoriei, în traducere, numele are însemna, de altfel, „pământul-mamă”.

Printre valorile importante ale persoanei care este botezată Dumitru se numără prestigiul său şi demnitatea. Aceastea au o însemnătate atât de mare, încât în unele situaţii Dumitru acţionează împotriva propriului săi interes, doar pentru a-şi apăra renumele şi pentru a păstra neîntinată demnitatea sa, a celor apropiaţi lui şi în mod special a familiei. Iată de ce este interesat de imaginea sa şi a celor dragi, drept care părerea lumii contează mult pentru el.

Va încerca să trăiască în conformitate cu propriile sale norme morale, pe care le va impune familiei, cu predilecţie copiilor, chiar dacă nu va găsi cea mai blândă ori cea mai pedagogică metodă de a o face. Un alt lucru preţios pentru standardele sale este loialitatea.

Poate păstra până la sfârşitul vieţii o prietenie începută în şcoala primară, fiind capabil să ierte celor pe care îi include în anturajul său greşeli grave, atunci când lumea întreagă se întoarce împotriva lor. Totuşi, odată trădat de o

persoană în care a investit încredere, va fi atât de dezamăgit, încât va refuza să îi mai pomenească fie şi numele.

E

Elena

Vechi nume de origine greacă, pare să însemne în acest context „torţă, făclie" şi „strălucirea Soarelui".

Numele predispune persoana care este botezată Elena la abilitatea de a media conflicte sau de a se afla, într-un fel sau altul, în mijlocul lor. Riscul pe care şi-l asumă este însă acela că un conflict, odată aplanat, cei implicaţi au tendinţa de a uita şi de unde a început, şi cum a fost rezolvat, iar cel care calmează situaţia este făcut ţap ispăşitor pentru tot ce merge prost în împrejurarea respectivă. Cu alte cuvinte, riscul pe care şi-l asumă persoana botezată Elena, şi pe care nu pare să îl înveţe nici cu preţul a nenumărate experienţe negative, este să „pice la mijloc" în toiul unei discuţii în contradictoriu şi să fie făcută responsabilă pentru mersul rău al lucrurilor.

Cu toate că oferă sfaturi foarte bune şi soluţii excelente pentru rezolvarea problemelor altora, atunci când se află ea însăşi în dificultate, nu dă dovadă de aceeaşi înţelepciune, fiindu-i greu să vadă pădurea din cauza copacilor.

De asemenea, având dovada abilităţii sale de a rezolva problemele altora, tinde să creadă că este la fel de capabilă de obiectivitate şi detaşare şi atunci când ar trebui să găsească o finalitate pozitivă pentru propriile necazuri. De aceea, acceptă greu sfaturi şi rareori are răbdarea necesară de a asculta şi alte opinii în afară de a sa. Când toată lumea răsuflă uşurată, ea se apucă să despice firul în patru, pentru a afla ce (altceva) ar fi fost de făcut.

Elisabeta

Nume de mare vechime, Elisabeta se găseşte în texte religioase precreştine într-o formă asemănătoare celei folosite astăzi şi, înseamnă, în opinia unor lingvişti, „Dumnezeu este jurământul", iar în a altora – „Dumnezeu este perfecţiunea".

Persoana botezată cu prenumele Elisabeta are dorinţa de a fi cât mai sociabilă cu putinţă, dar, dintr-un motiv sau altul, nu reuşeşte întotdeauna, în prima parte a vieţii, este posibil ca Elisabeta să fie victima unei timidităţi pe

care o maschează prin diverse metode, poate chiar printr-o exuberanţă manifestată în exces.

Una dintre modalităţile prin care încearcă să-şi învingă timiditatea este să fie pregătită să facă faţă oricărei conversaţii, pregătindu-se cu informaţii din cele mai variate domenii.

Dacă are şansa de a beneficia de sprijin moral şi material, aceste cunoştinţe se pot dovedi extrem de utile mai târziu, în aprofundarea unor studii şi specializarea într-un domeniu, în cazul în care îşi urmează destinul, acest domeniu face parte din categoria celor neobişnuite, fie pentru că este inovator, fie pentru că depăşeşte limita ştiinţelor exacte, atingând sfera celor esoterice. Odată dezvoltate talentele, poate atinge chiar calităţi de medium sau măcar o mai bună comunicare, uzând de telepatie.

Cu toate că spontaneitatea este una dintre trăsăturile sale de caracter, în unele situaţii nu o poate manifesta şi nu o poate aprecia la alţii din cauza limitărilor pe care şi le impune singură.

Adeptă a regulilor sociale şi a codurilor bunelor maniere, este în general politicoasă, dar dorinţa de a se comporta conform unor reguli prestabilite o încorsetează voit, atenuându-i astfel naturaleţea până într-acolo încât poate fi considerată o persoană nemaleabilă!

Eugen

Spre deosebire de multe nume de origine greacă, Eugen nu se numără printre cele mai vechi. Având, se pare, semnificaţia „de neam nobil”, apare şi la noi destul de târziu.

Asupra persoanei care îl poartă, prenumele Eugen are influenţa de a genera o fire răbdătoare şi foarte tehnică. Destul de introvertit, îşi arată cu greutate sentimentele, cu toate că, în adâncul inimii, se poate înflăcăra cu privire la o persoană, un proiect sau chiar un obiect.

Incapacitatea sa de a-şi exprima verbal sentimentele îi face pe oamenii din jur să creadă că are o bucată de gheaţă în loc de inimă, dar această presupunere îl jigneşte şi îl răneşte o dată în plus. În realitate, el trăieşte după principiul că dragostea se dovedeşte prin fapte, nu prin vorbe şi poate ajunge să facă sacrificii însemnate pentru cei dragi, dar rareori apelează la declaraţii. De altfel, declaraţiile de dragoste ale celorlalţi îl fac să se simtă prost şi să reacţioneze ca şi cum ar fi jignit, nu măgulit. Iubitor de natură şi de peisaje. Este motivul pentru care e preferabil să îşi aleagă o profesie datorită căreia să să petreacă mult timp afară sau măcar să aibă muncă de teren. Dacă nu reuşeşte acest lucru, riscă să fie mereu nemulţumit şi să cadă adesea în depresie, fără măcar să ştie de ce.

Atracţia sa nativă pentru tehnică îl poate face foarte îndemânatic şi priceput în reparaţii, dar talentul pedagogic îi poate oferi şansa de a-i învăţa pe alţii secrete din domeniul tehnic.

F

Felicia

Nume de origine latină, limbă în care înseamnă „fericit”, Felicia generează o personalitate optimistă, pentru care familia şi tot ceea ce se leagă de aceasta reprezintă un element important.

Dacă nu este puternic influenţată de mediu şi de educaţie, Felicia va avea drept scop în viaţă mulţumirea membrilor familiei sale şi celor apropiaţi. De fapt, definiţia fericirii este pentru ea fericirea celor de care are grijă. Pentru a o obţine, îşi va modifica permanent comportamentul şi se va adapta întotdeauna oricărei situaţii. Totuşi, dacă exagerează, există riscul să îşi modifice personalitatea într-un grad atât de mare încât să nu mai ştie cine este ea de fapt. În plus, nerăbdătoare să sară în ajutorul altora, îşi pierde abilitatea de a exprima propriile puncte de vedere în legătură cu o situaţie sau alta, iar riscul cel mai mare este să nu găsească cea mai potrivită cale de a spune ceea ce simte şi ceea ce doreşte de fapt. În mod ironic, va fi surprinsă dacă cei apropiaţi îşi vor exprima nedumerirea spunându-i „când vorbesc cu tine, nu ştiu cu cine am de-a face”. O altă situaţie riscantă în care poate intra din cauza acestui tip de comportament este posibilitatea de a suferi din cauza nerecunoştinţei celorlalţi. Fiindcă se implică foarte mult în rezolvarea problemelor altora, se aşteaptă ca cei apropiaţi şi cei cărora le-a întins în vremuri grele o mână de ajutor să reacţioneze la fel. Cum acest lucru rareori se întâmplă, se găseşte adesea în situaţia de a trebui să soluţioneze în acelaşi timp şi propriile probleme, şi pe ale altora, chiar dacă nu este solicitată să se implice.

Florin

În mod evident, nume foarte vechi, aflându-şi originea în limba latină, unde a fost preluat de la numele zeiţei Flora, a vegetaţiei şi culturilor, Florin s-a păstrat până în zilele noastre sub diferite forme, fiind mai răspândit pe teritoriul românesc decât în zonele învecinate, care însă l-au împrumutat pe cale cultă.

Caracterul determinat de acest nume persoanei care îl poartă este o îmbinare de sensibilitate cu pragmatism. Se poate spune că este o persoană cu

două feţe sau chiar cu mai multe. Are un comportament de faţă cu străinii, cu colegii şi cu persoanele pe care nu le consideră apropiate şi o atitudine cu totul diferită atunci când este relaxat, în preajma membrilor familiei şi a prietenilor apropiaţi.

Fire destul de introvertă, nu este uşor de ajuns la inima sa, dar odată ce consideră că o persoană merită atenţia, timpul şi dragostea sa, va face tot ceea ce îi stă în putinţă pentru a-i oferi acelei persoane tot ce poate fi mai bun şi pentru a o feri de orice inconvenient ori disconfort.

În afara familiei, are un comportament rece şi distant sau, dimpotrivă, afişează ingenuitate şi o spontaneitate calculată. Aceste modalităţi de afişare îi permit să facă faţă sarcinilor pe care le presupune o poziţie de lider, în primul rând fiindcă ştie să adopte atitudinea cea mai potrivită fiecărei situaţii şi apoi datorită abilităţii de a intui ce fel de stimulent are nevoie fiecare subaltern pentru a fi eficient.

Totuşi, are tendinţa de a-şi pierde cumpătul atunci când lucrurile nu ies aşa cum le plănuieşte.

G

Gabriel

Nume biblic, însemnând în ebraică propoziţia „Dumnezeu a fost puternic”, Gabriel şi derivatele sale au şi astăzi profunde rezonanţe religioase (la ortodocşi numele a fost preluat sub forma „Gavriil”).

Prenumele generează persoanei care îl poartă un caracter puternic şi cu o puternică influenţă asupra celor aflaţi în acelaşi mediu. Având o mare capacitate de acumulare a cunoştinţelor, poate îmbrăţişa aproape orice profesie, dar are talent pentru domeniile în care se lucrează cu cifre şi estimări, de la contabilitate la posturi de conducere managerială.

Cu toate că nu arată, are nevoie de încurajări şi de confirmări că acţiunile sale sunt potrivite şi că dau rezultatele cele mai bune. De altfel, nedând atenţie caracterului oamenilor cu care are de-a face se expune la numeroase riscuri.

Aflându-se într-o permanentă căutare a aprecierii celorlalţi, riscă să cadă pradă linguşelilor, apreciind oamenii mai degrabă după ce spun aceştia, nu după ceea ce fac.

De regulă îşi întemeiază târziu o familie, fiindcă este prudent cu persoanele de sex opus.

Poate întreţine o relaţie mulţi ani până să decidă ca este timpul să se căsătorească. Va fi însă un soţ devotat, cu un ascuţit simţ al proprietăţii, cel puţin la nivel spiritual.

Nu este exclus să accepte ca partenerul său să se dedice exclusiv familiei şi mai puţin carierei, în ciuda încurcăturilor financiare pe care le poate aduce această decizie.

Gheorghe

Nume foarte răspândit, atât la români, cât şi la alte popoare europene, prenumele Gheorghe îşi are originea în Grecia, dar capătă o mare popularitate în perioada bizantină, în greaca antică, acest prenume înseamnă „lucrător al pământului”, semnificaţie pe care, în mod ironic, a dobândit-o multe secole mai târziu, în sens peiorativ.

Cea mai importantă trăsătură de caracter a celui botezat Gheorghe este capacitatea de a se adapta schimbărilor. Modificările temperamentului său sunt lente, durând uneori ani de zile, dar cine îl întâlneşte la intervale mari poate afirma cu surprindere: „Parcă eşti alt om”.

Are o mare capacitate de organizare, cu toate că este destul de taciturn. Rareori explică motivaţia unui gest sau a unei hotărâri a sa, dar rareori se implică în acţiuni dacă nu urmăreşte un scop, oricât ar fi el de îndepărtat în timp sau ca efect.

Chiar şi cei care îi sunt foarte apropiaţi, familia sau prietenii cei mai buni, pot avea câteodată impresia că posesorul prenumelui Gheorghe deţine secrete importante, a căror păstrare este de o importanţă capitală, în multe dintre cazuri, cunoştinţele apropiate s-ar putea să nu fie prea departe de adevăr, dar este puţin probabil ca Gheorghe să mărturisească ceva înainte de a considera el că este momentul să se destăinuie.

Cu toate că îşi arată afecţiunea într-un mod reţinut şi adesea foarte sobru, este interesat de educaţia şi soarta celor mai tineri membri ai familiei, pentru care este în stare să se ia în piept cu toată lumea.

Grigore

Prenumele Grigore are, în greacă, înţelesul „sunt complet treaz”, cu ambele sensuri: „nu mai dorm” şi „am mintea trează, sunt atent”.

Personalitate foarte puternică, posesorul acestui prenume are capacitatea de a-şi stabili cu uşurinţă scopurile pe care intenţionează să le urmeze. După ce capătă experienţă de viaţă – iar aceasta se poate întâmpla la o vârstă foarte fragedă – învaţă singur şi care este modalitatea cea mai eficientă şi adesea cea mai rapidă pentru a-şi îndeplini scopurile propuse. Această însuşire îl face să fie căutat atât în mediul de prieteni, cât şi în cel profesional.

Având o mare capacitate de a lua decizii rapide, este plasat în fruntea colectivului în care se găseşte, chiar dacă nu i se recunoaşte în mod oficial calitatea de lider. Unul dintre lucrurile pe care le destestă este plictiseala, drept care face tot ce îi stă în putinţă pentru a se menţine în permanenţă ocupat. Totuşi, în timp, începând cu vârsta de 30 de ani, oboseala acumulată şi stresul aproape permanent îşi pot face simţite efectele asupra sănătăţii. Părinţii unui copil care poartă numele Grigore trebuie să îl înveţe pe acesta încă de mic să îşi dozeze eforturile şi să concentreze în primul rând asupra scopurilor prioritare. Fire independentă, îşi întemeiază o familie doar la presiunea societăţii sau, mult mai frecvent, în acel moment al vieţii în care consideră că a venit momentul să se ocupe şi de alţii, nu numai de propria persoană.

H

Horaţiu

În ciuda vechimii, Horaţiu este un mume intrat destul de recent în onomastica românească. Cu toate «că semnificaţia sa este destul de obscură, se crede că se apropie des un cuvânt grecesc care înseamnă „tânăr, înfloritor”.

Natură curioasă şi deschisă către nou, cel care poartă numele Horaţiu este jnereu dornic să încerce noi experienţe. De aceea, se dovedeşte adesea ura adevărat pionier în anumite domenii ori un inovator al unor metode.

Totuşi, entuziasmul său îl expune riscului de a nu se putea concentra suficient pentru a termina treburile începute şi, de altă parte, fiind atât de înflăcărat pentju orice provocare, poate ajunge în situaţii fără ieşire.

Înclinat către domenii tehnice, mecanice, dar şi electrotehnică şi computere, îşi argumentează solid demonstraţiile, pe sistemul celor învăţate în şcoală. Fiindcă în cele mai multe dintre cazuri are dreptate, suportă cu greu să fie contrazis.

O altă trăsătură a caracterului său împotriva căreia trebuie să înveţe să se opună este tendinţa de a-i critica pe alţii, consideră că oricine altcineva are idei şi păreri greşite în cazul în are nu coincid cu ale sale.

În a doua parte a vieţii poate fi atras de politică. Dacă are alături consilieri de încedere, poate accede chiar pe scara superioară a domeniului, căci este un bun orator şi poate insufla încredere în rândul unui număr mare de oameni, după cum poate face faţă cu succes unor dezbateri verbale.

Horia

Nume original românesc, Horia provine, se pare, dintr-o poreclă, în Transilvania încă se mai foloseşte verbul „a hori” cu sensul „a cânta din gură sau din fluier”.

Fire optimistă, cel care poartă numele Horia are capacitatea de a aplana conflictele din jurul său şi de a le evita pe cele în care poate fi implicat el însuşi. Detestând certurile şi violenţa, inclusiv verbală, încearcă să îşi păstreze calmul chiar şi atunci când este într-o situaţie de criză.

În familie, este mai apropiat în copilărie de tatăl său decât de restul familiei, drept care la maturitate îşi va îndeplini rolul de părinte cu multă seriozitate, încercând să ofere copiilor săi tot ceea ce crede că are nevoie. Totuşi, există riscul să fie prea tolerant faţă de greşelile copiilor săi, iar acest risc se extinde şi când este vorba de anturajul adult. Evitând să îşi impună în forţă punctul de vedere şi dorinţele, cei din jur îl pot cataloga adesea drept lipsit de voinţă, în perioade tensionate, această presupunere nu este foarte departe de adevăr, căci el îşi imaginează că o opinie în plus nu ar face decât să pună paie pe foc în loc să rezolve problema.

Datorită firii sale împăciutoare, poate alege profesii în care lucrează cu publicul, în mod special cele care ating, într-un fel sau în altul, domeniul financiar. Fără să acţioneze în mod deschis, poate concepe pentru oamenii care „ies în faţă” strategii financiare admirabile, de pe urma cărora toată lumea are ceva de câştigat. Mai este atras de tehnică şi de mecanică.

I

Ilie

Formă romanizată şi apoi românizată a unui vechi prenume ebraic, Ilie pare să fi avut iniţial sensul propoziţiei „Domnul este adevăratul Dumnezeu”.

Cel care poartă numele profetului Ilie are o fire ambiţioasă, şi îşi duce viaţa după principii bine determinate şi adesea foarte severe. Acestea sunt imprimate încă din copilărie şi, dacă are mai mulţi fraţi, el va fi cel mai apreciat de către părinţi.

Dacă are şansa de a creşte şi de a fi educat într-un mediu benefic, se va alinia cu rigoare la regulile impuse, promovându-le, la rândul său în mediul familial sau cel al cunoştinţelor. Dacă este educat foarte sever, poate deveni adeptul intransingent al unui tip de religie, nu neapărat creştină şi se va alinia în mod habotnic la preceptele acesteia, în aceste condiţii, va fi un părinte

intransigent, care va oferi copiilor săi o educaţie fără prea multe nuanţe, cu definiţii clare ale binelui şi răului.

Are o mare influenţă asupra celorlalţi, putând, de aceea, să se erijeze în lider spiritual. Preocupat însă permanent să respecte regulile impuse de societate, familie, religie etc., riscă să nu îşi mai acorde timp lui însuşi. Dacă cei dragi nu realizează, pericolul, se poate epuiza în proiecte sterile, care nu au drept finalitate decât alinierea la standarde. Ambiţia sa este mânată de cele mai bune intenţii, dar uneori nu reuşeşte să explice suficient de limpede aceste lucruri persoanelor cu care vine în contact şi de aceea poate părea inflexibil şi intransigent.

Ileana

Având drept origine prenumele grec Elena şi însemnând „făclie”, numele de sine stătător Ileana pare să fie o creaţie specific românească, căci nu se regăseşte în formă identică la alte popoare.

Cea care este botezată cu acest nume are o fire veselă şi o înclinaţie către romantism, chiar dacă rareori acesta se manifestă şi faţă de alţii, în singurătate, meditaţia cu privire la evenimente şi oamenii cu care vine în contact o acaparează, analizând în profunzime şi cu multă implicare emoţională toate lucrurile care o afectează.

Totuşi, în general consideră că firea sa visătoare i-ar deranja pe alţii, aşa încât preferă să fie discretă cu privire la temele sale de meditaţie.

Dacă are norocul de a se dezvolta într-un mediu familial în care să primească încurajare şi o îndrumare corectă, îşi poate îndrepta această tendinţă de a visa către un domeniu artistic, în care imaginaţia să reprezinte un stimul important.

În cazul în care nu poate găsi o cale de manifestare a creativităţii, poate deveni o natură introvertită şi îşi poate pierde repede încrederea în propria persoană.

Fiindcă este sensibilă, se simte jignită sau rănită foarte uşor. De aceea, preferă să se ascundă în spatele flecărelilor, pentru a evita să abordeze subiecte profunde sau legate de ea însăşi ori, dacă o face, preferă autoironia.

Această modalitate de abordare creează celorlalţi impresia falsă că ea este superficială, mai ales dacă se dovedeşte pricepută în abordarea subiectelor mondene.

Ion

Sub diferite forme specifice, numele Ion apare la toate popoarele europene, iar răspândirea sa se leagă şi de cultul pentru martiri şi sfinţi cu acest nume. După unele calendare creştine, numărul acestora depăşeşte 70. Dată fiind frecvenţa numelui şi trăsăturile de caracter generate de acesta sunt extrem de variate. Nuanţele personalităţii sunt consolidate de diminutivul ales de anturaj sau de purtătorul însuşi al numelui.

Ca o caracterizare generală, cel botezat Ion are o fire adaptabilă, iar educaţia şi mediul în care trăieşte au o influenţă puternică.

Rareori copilul Ion este singur la părinţi, iar relaţia cu fraţii are o influenţă majoră asupra formării personalităţii sale. Ca regulă, pare să se înţeleagă mai bine cu fraţii mai mari decât cu cei mai tineri ca el.

Atent la tipul de educaţie primită, ca părinte va încerca să imite felul în care a fost crescut, având tendinţa de a acorda puţină atenţie partenerului de cuplu în privinţa educării copiilor. Rareori cel care poartă acest nume îşi alege o singură profesie, putând exercita, simultan sau în diferite etape ale vieţii, meserii fără nici o legătură unele cu altele sau chiar din domenii aflate în contradicţie.

Fire sensibilă, consideră că manifestarea sentimentelor este un semn de slăbiciune, drept care rareori rosteşte declaraţii de dragoste, dar îşi manifestă afecţiunea faţă de cei apropiaţi prin gesturi care sunt uneori şocante prin romantismul şi altruismul lor, aşteptând rareori o recompensă similară.

Irina

Prenume de origine greacă, Irina mai înseamnă şi astăzi, în neogreacă, „pace”, iar romanii au îmbrăţişat şi ei cultul pentru zeiţa păcii.

Cea care poartă prenumele Irina are o fire mai degrabă timidă şi tăcută, mai ales atunci când se găseşte în mijlocul unui număr mare de persoane necunoscute. Are nevoie să cunoască oamenii cu care vine în contact şi abia după ce are certitudinea că nimeni nu va face haz de ea sau nu o dispreţui pentru felul său de a fi, devine comunicativă şi prietenoasă, în timp, la vârsta maturităţii poate învăţa dacă nu să îşi stăpânească teama de ridicol, măcar să analizeze cu rapiditate şi să se adapteze eficient la situaţii noi.

Detestă rutina şi îşi găseşte împlinirea sufletească atunci când se implică într-un domeniu legat de creativitate şi imaginaţie. Pentru că are de asemenea şi înclinaţie pentru statistici şi proiecte de natură practică, are şanse de reuşită dacă îşi valorifică talentele într-o ramură managerială, în care sunt necesare idei originale menite să aducă profituri prin elaborarea unor planuri de perspectivă. Se simte bine în prezenţa celor mai tineri ca ea, chiar şi a copiilor.

Dacă nu îşi întemeiază ea însăşi o familie numeroasă, va deveni mătuşa, verişoara etc. a celor mai tineri membri ai familiei.

Nu este exclus să întâmpine chiar situaţii în care cei interesaţi să profite de politeţea ei şi de răbdarea de care dă dovadă în relaţiile cu copiii, iar ea trebuie să înveţe să pună, măcar din când în când propriul interes pe primul loc.

L

Laura

Nume de origine latină, Laura are drept provenienţă, ca şi echivalentul masculin Laurenţiu sau Laur, substantivul comun „laur”, plantă cu care se încununau frunţile învingătorilor în Roma Antică.

Prenumele Laura generează un temperament optimist şi responsabil. Dacă se găseşte într-un mediu stimulator, poate face dovada unei energii fizice şi psihice uluitoare şi, mai mult decât atât, contagioase. Simpla sa prezenţă şi hotărârea de a se implica trup şi suflet în găsirea unor soluţii convenabile este cel mai adesea suficientă pentru a-i determina pe cei din jur să o urmeze şi să o asculte.

Înclinaţiile artistice, vizând în special muzica şi arta plastică pot fi valorificate dacă se acordă suficient timp şi atenţie, cu predilecţie în prima parte a vieţii. De asemenea, pot fi speculate talentele pentru domeniile legate de estetica de zi cu zi: vestimentaţie, machiaj, coafură etc.

Simţul umorului şi un comportament firesc îi dau Laurei şansa de a se integra uşor în societate şi de a stabili cu naturaleţe relaţii sociale şi de prietenie, mai ales dacă primeşte o educaţie lejeră, neîncorsetată de restricţii convenţionale.

Riscul pe care îl generează acest prenume se referă la lipsa de obiectivitate privind propriile resurse. Dacă nu învaţă de mică să îşi dozeze eforturile, există posibilitatea ca energia investită în soluţionarea diverselor probleme de viaţă, chiar minore, să fie mai mare decât satisfacţia pe care i-ar da-o lucrul dus cu succes la bun sfârşit şi aprecierea celorlalţi.

Laurenţiu

Cunoscut mai ales din epoca romană, se pare că prenumele Laurenţiu are origini mai vechi, dintr-o epocă pre-romană, provenind de la numele unui oraş antic ale cărui urme nu s-au păstrat.

Asupra persoanei care îl poartă generează un temperament curajos şi dinamic. Laurenţiu are capacitatea de a lua decizii foarte rapide, chiar dacă nu

dintre cele mai înţelepte, într-o situaţie dată, el află foarte repede ce vrea şi trece neîntârziat la acţiune pentru a obţine acel lucru. Onestitatea care îl caracterizează îl îndeamnă să declare răspicat intenţiile şi dorinţele sale, iar această manieră de comunicare poate fi considerată de unele persoane din anturaj drept lipsită de fineţe sau chiar brutală. Explicaţia acestui tip de comportament constă în faptul că el are tendinţa de a crede că politeţea este doar o formă extremă de ipocrizie, iar prefăcătoria este, în opinia lui, una dintre slăbiciunile demne de cel mai profund dispreţ.

Se bazează puţin pe alţii şi încearcă să îşi găsească propriile căi de ieşire din situaţii dificile şi îşi caută singur modalitatea de a scăpa cu faţa curată, însă are tendinţa de a lua decizii cu efect doar pe termen scurt.

Cu toate că modul său de a fi îl poate face să pară egoist, este gata să sară în ajutorul celor care au nevoie de el.

Este însă sensibil la modul în care i se cere implicarea într-o acţiune care nu îl priveşte în mod direct, căci nu îi place ca oamenii să se folosească de el şi cu atât mai puţin să fie manipulat, ori să aibă doar bănuiala că cineva încearcă să îl manipuleze.

În relaţiile cu familia se îngrijeşte de nevoile de bază ale celor de care este responsabil, dar rareori îşi manifestă afecţiunea prin declaraţii verbale.

Lavinia

Fără a fi specific românesc, dar având caracteristica singulară că se găseşte sub aceeaşi formă, identică, la toate popoarele, Lavinia pare să fie un prenume foarte vechi, datând încă din epoca pre-romană.

Temperamentul generat de acest prenume este idealist şi romantic. Dacă este îndreptată din copilărie către ştiinţele umaniste, poate deveni un demn reprezentant al luptei sociale din variate domenii: drepturile omului, ecologie, protejarea animalelor etc. Pentru aceste domenii îi este de folos talentul oratoric şi absenţa tracului, mai ales dacă este educată din tinereţe să îşi stăpânească emoţiile.

Având capacitatea de a se implica în numeroase proiecte ample menite să îi ajute pe alţii, tinde să considere că propriile probleme pot trece pe planul al doilea.

Din acest motiv, nu este exclus să îşi întemeieze propria familie abia târziu, la jumătatea vieţii, în compensaţie, este legată de rudele de sânge, dar dacă acestea nu o tratează aşa cum se aşteaptă ea, poate cădea în depresii pe care le compensează prin muncă susţinută.

Printre colegi poate fi considerată cam ciudată, fiindcă are capacitatea de a se exprima în modalităţi variate şi adesea contradictorii, putând părea uneori plină de energie şi devotament, iar alteori indiferentă şi absentă.

Reuşeşte să găsească o cale de ieşire din cele mai multe dintre situaţiile încurcate pentru că are simţul umorului şi îl foloseşte atât pentru a-i distra pe cei din jur, cât şi ca armă, atunci când face apel la ironie. Acelaşi exacerbat simţ al umorului o face capabilă de autoironie, care însă ascunde adesea amărăciune şi tristeţe, rareori mărturisite ca atare celor apropiaţi, mergând uneori până la sarcasm.

Lidia

Cu origine obscură, acest prenume, prezent la noi în diverse variante, pare totuşi să provină din Antichitate, dar în onomastica românească a intrat relativ recent.

Cea care este botezată Lidia are înclinaţii artistice şi un dezvoltat simţ estetic. Aceste calităţi o pot îndrepta către domenii care ţin de artă, în mod special de arta plastică, iar dacă primeşte şi îndrumarea şi sprijinul moral şi material necesare, are şansa ca lucrările sale să fie recunoscute pe scară largă.

În cazul în care înclinaţiile sale artistice nu sunt valorficate şi lăsate să se manifeste liber, relaţia ei cu familia nu va fi dintre cele mai armonioase, mai ales în prima parte a vieţii. Lecţia pe care trebuie să şi-o însuşească este să înveţe să se sprijine pe propriile ei forţe şi pe capacitatea de a găsi soluţiile cele mai adecvate problemelor sale.

Pentru că are o fire sociabilă, va căuta mereu prezenţa oamenilor şi prietenia acestora, oferind, în schimb, sprijin necondiţionat.

Ea se va simţi bine ajutându-şi semenii, nu pentru a le câştiga simpatia sau pentru a primi diverse favoruri, ci pentru că altruismul îi dă sentimentul de utilitate.

Din cauza faptului că este foarte săritoare şi mai întâi acţionează în favoarea altora, oamenii au tendinţa de a profita de bunele sale intenţii. Când îşi dă seama de acest lucru, ea se simte părăsită şi neînţeleasă, iar modalitatea de a scăpa de tristeţe este, ca şi în alte situaţii, să se bazeze mai mult pe sine şi mai puţin pe ajutorul altora.

Liviu

Ca multe dintre numele frecvente în onomastica autohtonă, şi Liviu are rădăcini în Roma Antică. Cel care este botezat cu acest prenume are un temperament sensibil, cu puternice înclinaţii artistice, dar este şi foarte introvert.

Această dualitate a caracterului său îi creează probleme de comunicare. Se bazează mai mult pe simţuri şi pe latura emotivă a temperamentului decât

pe logică şi pe raţionamente care includ elementele „cauză-efect”. Cu toate că are o imaginaţie bogată şi o inteligenţă vie, îşi poate cu greu închipui că uneori oamenii din jur nu înţeleg despre ce vorbeşte, când totul este, după părerea lui, aşa de evident.

Are o capacitate de percepţie mai dezvoltată decât majoritatea oamenilor, dar are dificultăţi în a accepta că nu toată lumea este ca el.

Din această cauză, este posibil să aibă relaţii dificile cu cei apropiaţi, refuzând cu încăpăţânare să îşi mărturisească verbal sentimentele.

Fiindcă nu cere, la rândul lui, declaraţii de dragoste, nici nu crede de cuviinţă să le ofere celorlalţi.

Trăieşte pe principiul „Dacă eu am aceste sentimente, celălalt va simţi, la rândul lui, ce simt pentru el”.

Mai mult, ar putea deveni suspicios dacă i se aduc dovezi, fie ele prin fapte sau prin vorbe, căci după părerea lui, numai ipocriţii au nevoie de acţiuni declarative şi spectaculoase pentru a suplini absenţa unor reale sentimente pozitive.

Fire boemă, se mulţumeşte o mare parte din viaţă cu foarte puţin, ducându-şi viaţa în condiţii precare, fără măcar să observe lipsa de confort. Se teme de lăcomie şi de lăudăroşenie, ca şi de planuri pe termen lung.

Loredana

De origine latină, Loredana îşi are etimologia în cuvântul „lauretum” (tufă de lauri), dar ia noi este împrumutat din italiană, unde arăta descendenţa din provincia Lored.

Femeia care poartă acest nume este o persoană dinamică, foarte emotivă şi impulsivă. Aceste trăsături de caracter generează două tipuri de reacţii, ambele pasionale: iubeşte cu toată inima şi se înfurie la fel. Paradoxal, acest gen de comportament are darul de a o face simpatizată, în mod special de către persoanele de sex opus şi de cei mai în vârstă.

Cu un aparent aer veşnic copilăresc, este capabilă de raţionamente sofisticate, cu multe detalii şi desfăşurându-se pe numeroase planuri.

Datorită acestei abilităţi, poate îndeplini cu succes profesiunea de avocat sau altele similare, în care sinceritatea nu este pe primul plan, iar afirmaţiile care acţionează indirect, prin ricoşeu – „să baţi şaua ca să priceapă iapa” – se dovedesc extrem de utile.

Poate fi considerată de către persoanele care nu o cunosc în intimitate (iar cele pe care le lasă să se apropie sunt foarte puţine) superficială şi maliţioasă.

În cele mai multe situaţii este doar o aparenţă cu care bravează în virtutea funcţionării unui mecanism de apărare care la ea este nu numai foarte bine pus la punct, ci şi mai dezvoltat decât la restul oamenilor.

Acesta funcţionează pe principiul „mai bine să previi decât să vindeci”, iar dezamăgirile din prima parte a vieţii o fac să declare aproape în orice împrejurare „cine s-a fript cu ciorbă suflă şi în iaurt”, în special în a doua parte a vieţii.

Lucian

Sub forma Lucius, acest nume era atribuit de către romani copiilor născuţi ziua şi era foarte popular în epoca Imperiului. Provenind de la verbul „lucere” – a face lumină, numele are origini încă mai vechi, „leussein” însemnând la vechii greci „a vedea”, în oricare dintre variante, atât Lucian, cât şi Lucia sunt asociate cu noţiunea de lumină.

Caracterul persoanei care poartă acest nume este deosebit de adaptabil, având capacitatea să se manifeste, în funcţie de împrejurări, atât de diferit, încât poate să pară cameleonic. Având aparenţa de persoană volubilă şi foarte sinceră, poate să vorbească ore în şir fără să spună, până la final, nimic despre sine sau, în orice caz, nimic esenţial, fiindcă se teme că alţii ar putea profita, într-un fel sau altul, de sinceritatea sa, utilizând mai târziu informaţiile ca pe o armă pe care el nu o poate înfrunta.

Persoana care poartă acest nume este extrem de selectivă în privinţa anturajului. Cu toate că, de-a lungul vieţii, este înconjurat de un mare număr de cunoştinţe, puţini sunt cei pe care îi consideră prieteni adevăraţi.

Majoritatea celor care cred că sunt prietenii săi nici nu îşi dau seama că, în profunzime, gradul său de dedicare este mult mai mare decât cel pe care îl afişează în mod obişnuit.

Odată ce se leagă de cineva, poate da dovadă o loialitate pe care alţii ar considera-o prostească, fiindcă în numele legăturii de rudenie, prieteniei sau iubirii este în stare să ierte aproape orice greşeală şi, spre mirarea celor mai mulţi, chiar şi infidelitatea sau lipsa de loialitate.

Spre a compensa această încredere oarbă, persoanele pe care le investeşte cu rangul de „legătură pe viaţă” sunt, ce-i drept, de-a lungul vieţii, atât de puţine că se pot număra pe degetele de la o mână.

Lucreţia

Cu toate că originea numelui este neclară, se cunoaşte cu certitudine faptul că Lucreţia era numele unei ginţi romane, dar în ceea ce priveşte

semnificaţia substantivului, nu s-au găsit dovezi concludente. Una dintre speculaţii constă în traducerea numelui prin „cea care te câştigă, cea atrăgătoare”, pornind de la verbul latin „lucrum” – câştig.

Numeroase femei de origine nobilă, înrudite cu mari personalităţi politice sau religioase ale Antichităţii ori Evului Mediu au purtat numele Lucreţia, unele devenind ele însele personaje de importanţă istorică.

Cea care este botezată cu acest nume are adesea de plătit datorii rămase din vieţile anterioare sau din etape timpurii ale vieţii actuale.

Poate fi victima anturajului sau a prejudecăţilor, fiind adesea blamată pentru culpe care nu îi aparţin. Doar prin înţelepciune şi cunoaştere, poate ajunge ca acuzele neîntemeiate ale celor din jur să nu o mai afecteze ori să poată riposta eficient, astfel încât să-i convingă pe aceştia de injusteţea reproşurilor lor.

Pentru a ajunge la această stare de echilibru – mai întâi interior, şi abia apoi în relaţie cu lumea exterioară – Lucreţia ar trebui să ceară ajutorul unor persoane mai în vârstă.

Instinctiv ori conştient, ea se poate lega încă din prima copilărie de o rudă mai vârstnică, o mătuşă, un bunic etc., rareori de unul dintre părinţi ori de fraţi. Mai târziu, probabil că îşi va alege drept prieteni persoane pe care le consideră mai înţelepte şi de la care are ceva de învăţat.

Printre calităţile native se numără un ascuţit simţ al proporţiilor, trăsătură care o poate ajuta să evolueze într-un domeniu artistic, dar şi să facă faţă cu succes ştiinţelor exacte.

Luminiţa

Nume specific românesc, a intrat relativ recent în onomastica noastră, în mod evident, are drept provenienţă diminutivul substantivului comun „lumină”, al cărui sens principal este cel de „bucurie”, nu de sursă de iluminare.

Cu o mare capacitate de percepţie, are puterea de a citi printre rândurile oricărui mesaj, fie scris sau oral. Bazându-se pe intuiţie, dar mai ales pe logică, poate determina doar din tonul vocii cuiva care vor fi consecinţele probabile ale afirmaţiei şi are de cele mai multe ori dreptate. Posedând însă şi o modestie adesea exagerată, rareori dezvăluie altora descoperirile sale. Această rezervă provine dintr-o încredere redusă în propria persoană şi în calităţile pe care le deţine. Absenţa încrederii în posibilitatea de succes este accentuată dacă în copilărie nu îi sunt remarcate şi recompensate realizările, iar greşelile îi sunt aspru pedepsite.

Este o persoană care are nevoie de confirmări şi aprecieri, Aflată într-un mediu în care calităţile şi strădania îi sunt recunoscute, poate „înflori”,

dovedind maximum de eficienţă şi dând dovadă de o mare putere de muncă şi de rezistenţă la stres prelungit.

Familia este importantă pentru această persoană şi poartă cu sine un respectul – adesea justificat doar parţial – pentru părinţi şi pentru cei mai vârstnici membri ai familiei. Este motivul pentru care, ca părinte, va pretinde acelaşi lucru de la copiii săi, refuzând să accepte şi adesea chiar să înţeleagă faptul că oamenii pot fi lipsiţi de sentimentul recunoştinţei.

M

Magdalena

Nume devenit popular în urma răspândirii creştinismului,

Magdalena înseamnă „din Magdala”, acesta fiind numele unui sat de pescari din Galileea, transformat în zilele noastre în Migdal. La rândul său, substantivul migdal înseamnă „turn, castel”.

De o remarcabilă cochetărie, persoana botezată cu numele Magdalena are înclinaţie către frumos, pe care îl va cultiva pe tot parcursul vieţii şi va încerca să îl insufle şi celor din jur. Îndrumată corect în timpul copilăriei, poate ajunge un artist în toată puterea cuvântului. Are însă tendinţa de a fi vanitoasă, iar dacă această trăsătură nu este atenuată de către părinţi, la maturitate se poate transforma în orgoliu exagerat. Este un om care îşi cunoaşte propria valoare şi, de cele mai multe ori, nu are nevoie de confirmarea celor din jur. Adesea se vede nevoită să se lupte pentru a i se recunoaşte calităţile, dar lupta sa va mai avea un scop: acela de a i se da dreptul de a-şi folosi aceste calităţi pentru a se autodepăşi şi pentru a accede pe plan social.

Fără să fie rapace, are nevoie de siguranţă, iar aceasta este obţinută prin securitate materială. Dacă nu reuşeşte ea însăşi să îşi procure mijloacele necesare confortului fizic şi mai ales psihic, va şti să insufle altora dorinţa de a a-i oferi siguranţă şi îi va şi învăţa cum să îşi valorifice calităţile, făcându-i să se simtă utili şi importanţi. Nu este vorba de manipulare, dar, la o adică, se poate dovedi dibace în arta de a-i influenţa pe alţii, în primul rând în interesul lor.

Maria

Cel mai popular prenume feminin, îşi datorează larga răspândire pe toate continentele în primul rând celebrului personaj biblic, în ce priveşte etimologia numelui, lingviştii au propus atât de multe variante (peste 60), încât este greu de făcut speculaţii.

Cei mai mulţi dintre experţi sunt însă de acord că Maria provine de la numele ebraic Maryam, care însemnau în ebraică „picătură de mare” sau, într-o variantă latinizată, „stea de mare”. Se presupune că prenumele Stela era într-o vreme atât de răspândit fiindcă se considera similar cu Maria.

Persoana botezată cu acest nume se bucură de popularitate încă de la cea mai fragedă vârstă. Ea va şti să se facă plăcută şi să devină cunoscută în primul rând datorită adaptabilităţii sale. Are talentul nativ de a-şi modela comportamentul în funcţie de situaţie, dar mai ales în funcţie de personalitatea celor cu care stă de vorbă.

Concret, ştie ce să spună fiecăruia în parte, găsind cea mai potrivită replică şi cel mai nimerit ton pentru a atinge punctul sensibil al celor cărora se adresează.

Cei care o cunosc, atunci când fac relatări despre personalitatea ei, par să vorbească de oameni cu totul şi cu totul diferiţi, nicidecum de aceeaşi persoană.

În plus, de-a lungul vieţii, persoana numită Maria poate acţiona şi reacţiona în moduri cu totul diferite, chiar opuse, aflându-se în situaţii identice. Logica după care face un anume gest şi nu altul (poate mai convenabil pentru ea şi mai raţional) scapă, adesea, celor care o urmăresc şi încearcă să o înţeleagă, ea rămânând, pentru cei mai mulţi dintre apropiaţii ei, un mister care nu se lasă dezvăluit. Cu toate acestea, rareori i se poate aduce acuza de ipocrizie şi făţărnicie.

Marin

Originea acestui nume este susţinută de două teorii. Conform uneia dintre ele, Marin reprezintă varianta masculină a prenumelui Maria, dar o altă etimologie ar putea fi adjectivul latin „marinus”, cu sensul „marin, de mare”.

Încă din primii ani ai copilăriei, asupra acestei persoane nu poate exista, ca în cazul celorlalţi copii, vreun dubiu cu privire la apartenenţa la sexul masculin. Are trăsături bine determinate, care la maturitate se pot transforma chiar într-o înfăţişare cu un aer de duritate.

Este o persiană care ştie ce îşi doreşte şi pentru a obţine acel lucru trece la acţiune imediat, poate chiar prea repede, în anii tinereţii, cei din jur, în special familia, îl caracterizează drept repezit sau chiar nesăbuit.

În realitate, face raţionamente foarte rapide şi cu bătaie pe termen lung, uneori în mai multe etape.

Fiindcă are un caracter destul de introvert, nu simte nevoia să facă mărturisiri cu privire la intenţiile sale şi cu atât mai puţin să dea explicaţii.

La maturitate, excepţie de la această regulă vor face membrii apropiaţi ai familiei şi prietenii pe care el îi va considera loiali şi demni de încredere. Aceştia vor aprecia implicarea lui în bunăstarea celor dragi, chiar dacă rareori face declaraţii verbale în acest sens.

Discuţiile serioase şi „de suflet" îl fac să se simtă stânjenit, drept care le evită sau le poartă tranşant, fără prea multe nuanţe sau afirmaţii cărora li se pot da mai multe sensuri. Se exprimă (sau crede că o face) în propoziţii clare şi cu cuvinte puţine, pentru a nu da prilejul ca acestea să fie interpretate sau răstălmăcite ulterior.

Marius

Nume frecvent mai ales la generaţia mai tânără, Marius datează de multă vreme, şi anume din epoca romană. Aici a fost, se pare, preluat dintr-un cuvânt etrusc însemnând „om" sau „persoană tânără".

Cel care este botezat cu acest prenume are „o voinţă remarcabilă, disimulată însă de o veselie ale cărei resurse par inepuizabile. Simţul umorului şi glumele pe aproape orice subiect sunt, de altfel, modalitatea prin care îşi creează un „scut" protector, atât împotriva depresiei, cât şi a eventualelor intruziuni datorate curiozităţii altora.

Posedând arta disimulării şi a camuflării, această persoană poate să dea nenumărate răspunsuri la aceeaşi întrebare fără să spună, de fapt, nimic.

În schimb, utilizând acest abil procedeu al mesajelor fără conţinut, poate obţine numeroase informaţii despre interlocutor. Rareori utilizează ceea ce află de la alţii trăgându-i de limbă împotriva lor, ci mai degrabă dimpotrivă, păstrează informaţiile ori secretele dezvăluite în scopul de a cunoaşte cât mai bine interlocutorul şi de a-l surprinde plăcut mult mai târziu, uneori peste ani de zile.

O altă caracteristică a acestei persoane constă în faptul că nu se prea bazează, pe alţii. Este de principiul „dacă vrei să ai un lucru bine făcut, fă-l tu însuţi", în schimb, este, în general un om de cuvânt, chiar dacă nu primeşte întotdeauna cu entuziasm rugăminţile altora şi cererile de ajutor, în a doua parte a vieţii poate deveni suspicios şi tentat să renunţe la legături de prietenie care nu îl mai satisfac, preferând solitudinea unor relaţii sociale lipsite de profunzime.

Matei

Vechi nume de origine ebraică, Matei se poate traduce din această limbă drept „dar, cadou", după unele interpretări, şi ca „fidelitate, credinţă" după

altele, în oricare dintre variante, numele a devenit preţuit în ţările europene după apariţia creştinismului, datorită aprecierii de care se bucura Apostolul Matei.

Cei mai mulţi dintre purtătorii acestui nume sunt mezinii familiei şi, de aceea, sunt preţuiţi pe tot parcursul vieţii de către rudele apropiate. Totuşi, în copilărie cel căruia i se dă acest nume este predispus la boli specifice vârstei, ale căror urmări vor fi mai serioase decât la alţi copii de aceeaşi vârstă, dar consecinţele se manifestă mai ales la nivel psihic.

Adolescenţa va fi încercată de dezamăgiri de ordin sentimental, pe care le va reţine pe tot parcursul vieţii drept definitorii pentru personalitatea sa.

Va avea, astfel, tendinţa de a generaliza, la vârsta maturităţii, şi de a se teme că în circumstanţe similare va fi tratat la fel de rău sau de bine.

Bine îndrumat, îşi poate canaliza voinţa într-un mod constructiv, pentru realizarea scopurilor sale, în mod special în aria profesională.

Domeniile cărora le poate face faţă sunt cele legate de religie sau spiritualitate, precum şi cele în care sunt implicate grupuri mari de oameni. Dacă nu are şansa unei educaţii corespunzătoare, poate deveni ambiţios şi dornic de a accede pe scara socială indiferent de metodele aplicate, preferând să meargă pe principiul „scopul scuză mijloacele”, ceea ce uneori îi atrage antipatia altora, lucru care îl afectează psihic destul de mult, chiar dacă nu îngăduie ca acest lucru să fie aflat de alţii.

Mihai

În Vechiul Testament, Mihail este considerat cel mai mare dintre arhangheli şi „ocrotitor al copiilor lui Israel”, într-adevăr, personalitatea celui botezat cu acest prenume reflectă semnificaţia numelui, căci Mihai are în mod natural tendinţa de a-i proteja pe cei din jur, fie că este vorba de copii, fie de oameni adulţi.

Dintr-un motiv sau altul, această persoană consideră că este de datoria sa să îi apere pe cei mai slabi, chiar dacă aceştia nu sunt nici pe departe aşa. În relaţiile de lungă durată, fie că sunt de rudenie, de prietenie sau de dragoste, această persoană îşi acordă, de cele mai multe ori necondiţionat, sprijinul, astfel încât cei în preajma cărora se află devin dependenţi de el. Postura de persoană de care depind alţii îl măguleşte, dar îl şi apasă.

Încercând să împace propria sa nevoie de independenţă cu grija de a nu-i răni pe alţii, alege drept reacţie fuga. Poate să părăsească, în mod irevocabil, o relaţie, brusc şi cel mai adesea fără să dea nici o explicaţie.

Singura excepţie de la acest tip de comportament o constituie copiii, şi nu neapărat ai săi. Se consideră un părinte responsabil şi în cele mai multe dintre cazuri chiar este, adept al principiului că nici un sacrificiu nu este prea

mare pentru copii. De aceea, este potrivit într-un domeniu profesional legat de copii sau de animale.

Când este nefericit, evită să vorbească despre problemele sale, iar pentru a-şi abate atenţia de la acestea preferă să aleagă o cale prin care să uite.

Acesta poate să fie implicarea în mod excesiv în muncă şi preluarea mai multor sarcini simultan sau dedarea la vicii obişnuinţe: tutun, alcool, cafea etc. Reintrarea într-un ritm normal de viaţă se face cu dificultate.

Mircea

Nume de origine slavă, Mircea pare să se lege ca semnificaţie de „pace”, dar şi, după alte opinii lingvistice, de un cuvânt din greaca veche care înseamnă „ilustru, celebru”.

Pentru cel care este botezat cu acest prenume, imaginea publică este foarte importantă. Din acest motiv, pretinde de la cei apropiaţi, mai ales familie şi copii, să aibă un comportament decent, care să facă cinste familiei şi grupului de apartenenţă. Poate să fie exagerat de pretenţios în privinţa rezultatelor la învăţătură obţinute de copiii săi.

Apreciază lucrurile frumoase şi caută să fie înconjurat de acestea. Pentru a atinge acest scop, are tendinţa de a face permanent modificări ale locuinţei, locului de muncă sau garderobei. Nu trece însă întotdeauna la acţiune, fiindcă preferă să aştepte momentul cel mai potrivit pentru a înfrumuseţa mediul în care trăieşte.

Această amânare poate dura uneori luni de zile, dar atunci când intenţiile sale se concretizează, rezultatele stârnesc uimirea şi admiraţia celor care le văd. În aceeaşi linie, este interesat de felul în care arată femeia iubită, însă preferă să fie în general discret cu emiterea pretenţiilor sale. Dacă situaţia financiară îi permite, va sugera schimbări ale înfăţişării iubitei prin mici cadouri, a căror valoare materială îl impresionează destul de puţin.

Profesiile în care poate avea succes sunt cele legate de negocieri, iar dacă acest lucru nu va fi posibil, îşi va exercita „hobby-ul” de a se tocmi în orice alte împrejurări: la piaţă, în achiziţionarea diverselor materiale, în stabilirea preţului pentru unele lucrări în locuinţă sau la repararea maşinii etc.

Mirela

Cu toate că numele a fost împrumutat din franceză şi din italiană, există ipoteze conform cărora etimologia ar fi latină, provenind de la verbul „mirări” – „a se minuna, a uimi”, adevăratul sens fiind „minunată”.

Persoana care poartă acest nume este înzestrată cu mult calm şi răbdare. Ea ştie că dorinţele nu se împlinesc peste noapte şi că este nevoie de timp şi de răbdare pentru a obţine ceea ce vrei. Lipsa imediată de reacţie o face să pară inactivă, dar în realitate îşi alege reacţiile abia după ce le cântăreşte şi după ce decide care dintre ele este mai potrivită momentului şi împrejurărilor şi mai cu seamă care sunt cele mai convenabile consecinţe pe termen lung.

În situaţiile în care pentru atingerea scopurilor trebuie să apeleze la mijloace imorale sau chiar ilegale, nu va ezita să o facă, dar numai după ce va avea certitudinea că şansele de a fi depistată sunt excluse.

Părinţii acestui copil trebuie să supravegheze această tendinţă, cu atât mai mult cu cât chiar prinsă cu mâţa în sac, posesoarea acestui nume va nega evidenţele cu vehemenţă.

Sinceritatea trebuie dezvoltată în această persoană încă din primii ani vieţii, dar nu prin pedepse şi ameninţări, ci prin metode blânde, eventual chiar prin manipulare pozitivă.

Copilul trebuie făcut să înţeleagă faptul că toate gesturile sale vor avea consecinţe pe care va trebui să le suporte, după cum faptele sale bune vor fi lăudate şi recompensate. La maturitate, această persoană trebuie să înveţe să vorbească despre sine şi despre acţiunile sale. Procedând astfel, va avea o imagine mai limpede asupra efectelor deciziilor sale. O idee bună este să îşi imagineze scenarii posibile ale consecinţelor unei acţiuni, în opoziţie sau prin comparaţie cu altele.

Monica

Nume de origine incertă, Monica provine, după unele teorii, din grecescul „monachos”, care înseamnă „singur, solitar”; conform altor teorii, cuvântul ar avea origine germanică însemnând „amintire, gând, scop”.

Purtătoarea acestui nume este plină de iniţiativă, drept care are foarte mult dinamism. Ea se angajează se găsească soluţii pentru probleme care adesea nici măcar nu pot fi considerate probleme reale. Atunci când îşi defineşte un scop, concepe într-un ritm foarte rapid un plan sau, cel mai adesea, câteva planuri, urmând să ia decizii din mers.

Potrivită pentru funcţii de executant şi profesii în care sunt necesare pragmatismul şi păstrarea sângelui rece, se poate, de asemenea, adapta şi funcţiilor de conducere, dar rezistă o perioadă îndelungată numai dacă reuşeşte să se organizeze şi să ierarhizeze priorităţile. Pentru a fi eficientă şi a-şi face viaţa suportabilă, această persoană trebuie să înveţe să delege pe alţii pentru executarea unor sarcini, după cum ar fi necesar să îşi folosească talentul de a comunica şi în interes propriu.

Atitudinea sa faţă de oamenii care o văd prima dată pare distantă şi superioară. Cei care au şansa de a o cunoaşte vor înţelege că nu este vorba decât de un sistem de apărare bine pus la punct şi menit să o facă să pară puternică. Aflată în împrejurări în care se simte confortabil, se manifestă cu multă căldură şi sinceritate. Dacă însă se simte atacată, reacţionează rapid, cu ironie sau chiar cu maliţiozitate, pentru a nu mai da ocazia „adversarului” să iniţieze alt atac.

N

Narcis

Cunoscuta legendă a personajului mitologic aminteşte despre un tânăr numit Narcis, care se îndrăgosteşte de propria sa imagine, drept pedeapsă că a respins dragostea unei nimfe, Echo. Narcis se; transformă în floarea numită narcisă.

O altă teorie susţine că numele provine de la verbul grecesc „narke”, care se traduce prin „amorţeală, toropeală”, de unde provine contemporanul „narcotic”. Atât Narcis, cât şi corespondentul feminin Narcisa, sunt nume care influenţează personalitatea, acţiunile şi modul de gândire ale celui botezat astfel.

Încrederea în sine şi părerea despre propria persoană sunt la cote destul de scăzute, Narcis având permanent nevoie de confirmări şi aprecieri din exterior. Aflată într-un mediu în care calităţile şi eforturile sale sunt remarcate şi apreciate, această persoană poate da dovadă de o mare putere de muncă şi de o consecvenţă remarcabilă. Neapreciat sau criticat, cade uşor în confuzie şi într-o stare în care indecizia şi oscilarea între emotivitate şi nesiguranţă se transformă într-un comportament definitoriu.

Pentru a-şi duce la îndeplinire scopul, este foarte important să se concentreze asupra unei singure activităţi.

Având de rezolvat mai multe probleme, se vede pus în situaţia de a încerca să le găsească o finalitate pozitivă, dar alocă acelaşi timp pe care îl dedică pentru una singură. Cel care poartă acest nume trebuie să înveţe că îi este mai uşor să ia lucrurile pe rând şi să se ocupe de ele pas cu pas.

Nicolae

Cuvânt compus, provine din alăturarea verbului grecesc „nikao” – ”a învinge” şi din substantivul „leos” – „popor”. La grecii antici, o variantă a numelui era folosită drept supranume pentru Zeus.

Acest nume este frecvent şi apreciat nu doar la români, ci şi la multe alte popoare, inclusiv la cele necreştine. De altfel, numele era popular chiar înainte de apariţia creştinismului. Foarte selectiv în ceea ce priveşte anturajul, persoana botezată cu acest nume îşi stabileşte criterii de alegere foarte greu de înţeles pentru alţii, în scopul de a se asocia cu persoane care îi sunt pe plac sau care îi pot induce confort psihic, poate include în cercul de cunoştinţe considerate apropiate persoane cunoscute în treacăt, după cum este dispus să renunţe la legături de rudenie considerate sacre de către familie şi de restul anturajului.

Nu exclude oamenii din viaţa sa într-un mod brutal, ci încet-încet, astfel încât mulţi dintre cei „eliminaţi” nici nu îşi dau seama de asta.

Rămâne foarte ataşat de cei pe care îi consideră potriviţi pentru a face parte din viaţa lui, dând dovadă de o loialitate discretă, rareori declarată verbal. De altfel, aceasta este una dintre slăbiciunile acestei persoane.

Găseşte dificil să îşi exprime sentimentele şi în general consideră că acest tip de „activitate” nu îşi găseşte rostul. Este motivul pentru care se simte stânjenit nu numai să facă declaraţii cu privire la sentimentele sale, ci şi atunci când este pus în situaţia de a-i asculta pe alţii vorbind despre sentimentele lor.

O

Octavian

La romani, cel de-al optulea copil al unei familii primea supranumele „Octavus”, iar Octavia reprezenta, totodată, şi numele unei nobile ginte romane. Numele începe să devină frecvent abia după Renaştere, el nefiind puternic reprezentat de onomastica uzuală creştină.

Caracteristica principală a persoanei botezate cu acest nume este imaginaţia. Aceasta funcţionează atât în interesul, cât şi în dezavantajul său, în funcţie de context. Dacă lucrează într-un domeniu în care creativitatea este necesară, va face faţă cu succes, dar în viaţa personală poate avea tendinţa de a imagina posibile variante ale unei situaţii cu o intensitate atât de mare, încât riscă să confunde realitatea cu ipotezele pe care le construieşte în minte. Aceasta îl face ori să supraevalueze ori, dimpotrivă, să subevalueze gravitatea unei situaţii, ceea ce riscă să îl determine să ia decizii dezavantajoase în primul rând pentru sine. Trebuie să înveţe să îşi exprime părerile şi temerile în faţa unor oameni de încredere, căci acest procedeu îl poate ajuta să clarifice

detaliile unei probleme şi astfel să acţioneze în conformitate cu situaţiile concrete de viaţă şi cu posibilele dificultăţi apărute. Este afectat de reproşuri şi are tendinţa de a considera că acestea sunt întotdeauna neîntemeiate. Fiindcă impactul acuzaţiilor este atât de mare, îşi imaginează că toată lumea este la fel de rănită atunci când este acuzată, drept care evită să facă, la rândul său, reproşuri. Dacă totuşi o face, încearcă să găsească formula cea mai delicată, chiar dacă mesajul transmis are pentru cel care ascultă tăria unei lovituri de baros.

Otilia

Nume modern, de origine germanică, Otilia pare să provină din „audă”, care înseamnă „avere, bogăţie”. Dacă ne gândim la caracterul personajului cu acest nume din celebrul roman „Enigma Otiliei”, prenumele pare să reflecte cu destul de multă acurateţe semnificaţia sa.

Femeia care poartă acest nume este ordonată, organizată şi în general pragmatică. Cu o viaţă interioară foarte intensă, nu este nerăbdătoare să vorbească prea mult despre sine şi mai ales despre gândurile sale. Adoptă o atitudine rece, distantă, care induce în eroare pe mulţi dintre cei cu care vine în contact, considerând-o lipsită de sentimente şi extrem de calculată.

În realitate, îşi ascunde cât poate de bine trăirile din teama de a nu-şi face vizibilă vulnerabilitatea şi riscând astfel să fie rănită.

Este foarte ataşată de familie, în mod special de mamă, cu care dezvoltă o relaţie atât de strânsă, încât poate merge până la comunicare telepatică.

Fie că este sau nu întâiul născut din familie, îşi va asuma rolul de frate mai mare pentru toţi membrii familiei.

De asemenea, la maturitate, ajungând la rândul său mamă, va avea cu copiii săi mai degrabă o relaţie cordială de colaborare de tip soră mai mare - mezin, bazată nu pe autoritate şi impunere forţată a respectului, ci pe recompensă pozitivă.

Totuşi, din cauza comunicării deficitare, copiii pot resimţi relaţia ca fiind lipsită de iubire.

Această femeie ezită să facă oricui confesiuni, fiindcă îşi imaginează că ceilalţi ar putea fi deranjaţi de problemele ei, iar aceasta i-ar împovăra, în compensaţie, ia asupră-i sarcini care revin de drept altora, membrilor familiei sau colegilor, dar rareori obiectează..

Ovidiu

Nume vechi, datând din perioada romană, Ovidiu nu are o etimologie certă, dar una dintre ipoteze susţine că nu ar fi latin, ci ar avea provenienţă etruscă.

Fire sociabilă, are nevoie de public pentru a se exprima, fiindcă posedă un temperament extrovert. În cea mai mare a vieţii are încredere în forţele proprii şi nu se bazează prea mult pe alţii. Excepţie face perioada adolescenţei, când căutarea propriei identităţi duce la adevărate drame interioare, foarte rar mărturisite. Această perioadă este definitorie pentru caracterul de mai târziu al posesorului numelui.

Dacă nu este ajutat să treacă peste tumultoasa etapă a adolescenţei, există riscul să rămână la maturitate cu unele complexe. Va avea însă puterea de a trece peste ele sau, în cel mai rău caz, de a le ignora.

Are curajul de a-şi asuma responsabilităţi şi riscuri şi ştie, în general, să calculeze anticipat cota de succes şi de eşec a acţiunilor sale.

În cazul insucceselor, ştie să îşi accepte partea sa de vină, dar rareori o recunoaşte, iar dacă o face, va folosi cuvinte multe, adesea cu dublu înţeles.

Fire destul de nelinştită, îi prieşte mai degrabă munca în aer liber, iar în interior se plictiseşte repede şi este cuprins de o nervozitate a cărei cauză îi rămâne lui însuşi greu de înţeles.

Nu posedă o intuiţie ieşită din comun, dar compensează această lipsă printr-o inteligenţă activă şi prin capacitatea de a face raţionamente rapide şi coerente, în plus, posedă o foarte bună memorie, reţinând doar lucrurile care prezintă sau ar putea prezenta interes.

P

Patriciu

Prenumele provine din latinul Patricius, substantiv iniţial comun şi devenit apoi propriu, care desemna în Roma antică un aristocrat cu drepturi politice şi acces la funcţii în stat.

Persoana purtătoare a acestui vechi prenume este optimistă şi, în cele mai multe dintre împrejurări, generoasă. Nu este foarte adaptabilă şi consideră că locul său nu se găseşte în zone încărcate de promiscuitate şi imoralitate, încearcă să se comporte conform standardelor morale ale societăţii, să facă „ceea ce trebuie”, în plus, îşi impune propriile norme şi limite. Efortul de a nu ieşi din acestea este uneori atât de mare, încât uită să se bucure de viaţă. De aceea, această persoană trebuie să înveţe să fie mai puţin rigidă şi să se lase din când în când purtată de val, să aprecieze bucuriile simple şi să trăiască clipa.

Datorită abilităţii de a reţine şi urma reguli, poate urma profesii din domeniul juridic. Dacă nu îşi alege o meserie care să atingă acest domeniu, va acţiona în viaţa de toate zilele ca un justiţiar, luând apărarea celor nedreptăţiţi şi luptând împotriva abuzurilor de putere. Această atitudine are drept urmare scăderea popularităţii, în mod special în rândul autorităţilor: părinţi, profesori, şefi etc.

Pentru a analiza o situaţie şi a lua o decizie, are nevoie de timp şi de concentrare, dar este preferabil să o facă în singurătate, eventual punând pe hârtie detaliile situaţiei şi evaluând riscurile şi beneficiile.

Paul

Nume de origine latină, Paul îşi găseşte varianta post-creştină Pavel, dar în perioada Imperiului roman era folosit sub varianta Paullus, cuvânt care înseamnă „mic”.

Cel care poartă acest nume are o viaţă interioară foarte intensă, dar o voinţă redusă. Felul în care acţionează are la bază în mod predominant componenta emoţională şi mai puţin cea raţională. Este unul dintre puţinii oameni conştienţi că deciziile nu se pot lua utilizând exclusiv raţiunea, dar există riscul să exagereze.

Încă din copilărie, părinţii acestui copil trebuie să încerce să îl înveţe să separe sentimentele de raţiune. Cea mai bună modalitate de a face asta este să îl înveţe să îşi identifice sentimentele şi să le analizeze, înlocuindu-le, în procesul de luare a unei decizii, cu raţionamentul logic şi pragmatic. Posedând o inteligenţă de tip intuitiv, poate dezvolta latura raţională a psihicului său, ajungând în acest mod la un echilibru psihic şi, implicit, fizic.

Această persoană se poate încadra în privinţa modului de comportare în acea categorie de oameni care îşi ascund timiditatea prin acţiuni agresive şi şocante.

Adevărata sa fire se poate dezvălui în situaţiile în care capătă încredere că slăbiciunile sale nu vor fi judecate, că nu va pierde afecţiunea şi aprecierea celor apropiaţi dacă îşi îngăduie să lase la iveală emotivitatea sa.

Este sociabil, dar schimbător în ceea ce priveşte nu calitatea anturajului şi felul de a fi al oamenilor din cercul său, ci în ceea ce priveşte momentele în care se socializează. Poate avea chef să fie înconjurat de sute de oameni şi zece minute mai târziu să dorească să fie complet singur.

Petru

După cum se poate lesne intui, numele Petru provine din cuvântul latinesc „petra”, care înseamnă „piatră”. Apostolul Simon-Petru este considerat patronul pescarilor, dar şi al lupilor, drept care ocupă un loc important în tradiţia şi obiceiurile românilor şi nu numai.

Persoana botezată Petru sau Petre este înzestrată cu capacitatea de a părea posesorul unei personalităţi multiple, în realitate, este foarte stăpân pe emoţiile sale şi îşi adaptează comportamentul în funcţie de situaţie şi cerinţe.

Voinţa sa este atât de mare, încât uneori frizează încăpăţânarea. Odată ce îşi pune ceva în minte, va merge până la capăt, indiferent câte eforturi ar trebui să facă sau cât de mult va dura până ce planurile sale vor prinde viaţă.

Din păcate, ţine şi să demonstreze că obiectivele sale sunt corecte, drept care se menţine pe linia pe care porneşte chiar dacă pe parcurs îşi dă seama că rezultatele nu îi vor fi favorabile.

În general, „victimele” apărute în calea realizării scopurilor sale sunt considerate pierderi inevitabile de război.

Există totuşi o excepţie de la această regulă: familia şi prietenii foarte apropiaţi.

Acestora le este loial şi adesea preia multe dintre responsabilităţile lor, din dorinţa de a le fi de folos şi de a le face viaţa mai uşoară.

Este de o onestitate care pare inconştienţă pură şi, din această cauză, declaraţiile sale nu sunt crezute, fiindcă par „prea de tot”, însă atunci când spune „de la mine te poţi aştepta la asta şi la asta”, nu exagerează şi nici nu ascunde adevărul.

R

Radu

Nume purtat de numeroşi voievozi şi nobili, cu predilecţie din Ţara Românească, Radu are origine slavă şi înseamnă „bucurie, „bucuros”.

Persoana care poartă acest nume are o personalitate complexă, iar una dintre trăsăturile sale de caracter este dorinţa de a-şi impune punctul de vedere. Chiar în situaţii în care nu apar puncte de vedere divergente, precum şi în discuţii în care partenerii se găsesc în consens într-o problemă sau alta, această persoană va încerca, de cele mai multe ori inconştient şi fără intenţia explicită de a-şi dovedi superioritatea să demonstreze că părerea sa este mai bună decât a altora.

O altă caracteristică a acestei persoane constă în faptul că urăşte ambiguităţile. Dorinţa de a avea o imagine clară a unei situaţii îl determină să

pună întrebări numeroase şi tranşante. Urăşte nuanţele de gri şi pentru el lumea se împarte în alb şi negru.

Subtilităţile, chiar şi atunci când le utilizează şi le pricepe, sunt considerate piedici în calea unei înţelegeri clare. Această dorinţă de clarificare generează uneori comportamente catalogate de cei din jur drept lipsite de consideraţie.

Detestă minciuna şi consideră că atâta vreme cât el este sincer cu cei cu care vorbeşte, aceştia îi datorează aceeaşi sinceritate. De altfel, pentru el conceptul de sinceritate este strâns legat de cel de respect. Chiar dacă uneori se exprimă abrupt şi pare maliţios, o face datorită respectului pe care îl poartă celorlalţi şi pe care îl pretinde şi pentru sine, în egală măsură.

Raluca

Prenumele Raluca este de fapt diminutivul pentru Ralu, intrat, la rândul lui, relativ recent în onomastica românească. Originea sa pare să fie grecească şi înseamnă „gloria zeiţei Hera”.

Acest nume imprimă posesoarei sale o natură blândă şi multă graţie. Acceptă cu uşurinţă punctele de vedere şi părerile altora sau cel puţin lasă această impresie.

Evită să se certe şi se implică într-o dispută doar atunci când aceasta este ultima soluţie de rezolvare a unei probleme. Când porneşte la „atac” o face cu o abilitate remarcabilă, bazându-se în special pe elementul surpriză.

Aduce atât argumente raţionale, cât şi emoţionale, ştiind să atingă „coarda sensibilă” a celui pe care îşi propune să îl convingă de un lucru sau altul.

Intuieşte, de asemenea, slăbiciunea celui care îi stă împotrivă, rostind exact acele argumente la care partenerul de discuţie este mai vulnerabil.

Este foarte preocupată de familie şi este predispusă la căsătorie timpurie sau măcar intenţia de a-şi întemeia propria familie la o vârstă destul de fragedă.

Dacă această decizie e amânată, cel mai probabil motivele vor fi de ordin practic. Unele dintre acestea pot fi dorinţa de a avea mai întâi o bună poziţie socială, un venit mai mare sau condiţii mai bune de locuit.

Nu îi plac jumătăţile de măsură şi acceptă acest tip de compromis doar atunci când este sigură că situaţia este provizorie şi că îşi va găsi o bună rezolvare într-un timp scurt, iar ulterior se va ivi ocazia de a schimba lucrurile şi de a aplica o soluţie optimă, care să nu fie afectată de evenimente imprevizibile sau de obstacole insurmontabile.

Răzvan

Foarte frecvent în zilele noastre, numele Răzvan nu s-a bucurat de o prea mare popularitate în trecut. Originea sa este incertă şi, deşi este considerat nume slav, el nu apare la popoarele vecine. O traducere a numelui ar putea fi „rebotezat”, dar o formă asemănătoare se regăseşte la popoarele musulmane, unde înseamnă „stare de mulţumire”.

Această persoană are tendinţa de a se autodepăşi. Cel care se numeşte Răzvan este rareori mulţumit de calităţile pe care le are şi de rezultatele eforturilor sale. Nu este vorba de faptul că ar vrea să atingă perfecţiunea, ci de credinţa sa că este întotdeauna loc pentru mai bine, că ar putea face mai mult. Pentru a-şi atinge acest scop, se străduieşte foarte mult şi face eforturi uriaşe.

Fără o analiză şi o cunoaştere atentă, această permanentă strădanie poate părea ambiţie nemăsurată, în realitate, este vorba doar de dorinţa exagerată de a se mulţumi pe sine şi de a-i face fericiţi pe cei din jur, chiar cu preţul de a sacrifica propriile valori.

Are multă nevoie de apreciere şi de recunoaştere din partea celor apropiaţi, iar dacă i se oferă o atitudine tolerantă şi încurajatoare, obţine rezultate remarcabile şi îşi atinge aproape orice îşi propune.

Din această cauză, în copilărie poate să fie mai afectat decât alţi copii de obţinerea unei note mici, iar impactul unei astfel de reacţii este cu atât mai mare cu cât pedeapsa este mai mare. În cazul în care constată că eforturile sale nu sunt apreciate, are tendinţa de a deveni apatic şi nemaleabil.

S

Silvia

Pentru cea care poartă prenumele Silvia, calităţile dominante vor fi generozitatea şi capacitatea de sinteză. Are o bună şansă de a acumula valori materiale, dar nu ştie întotdeauna care este cea mai potrivită cale.

În compensaţie, îşi poate folosi această calitate în avantajul altora, drept care se poate găsi în spatele unei personalităţi, ca sfătuitor din umbră. Numai dacă îşi învinge timiditatea se va simţi bine în lumina rampei; altminteri, privirile aţintite asupra ei o fac neliniştită şi îngrijorată.

Atunci când îşi doreşte ceva, pune în aplicare un plan – întotdeauna altul – pe care îl trasează în linii mari, ajustându-l pe parcurs. Acceptă greu sugestii şi doar atunci cât îi sunt oferite în acelaşi fel în care le-ar da ea însăşi: cu limpezime, pragmatism şi cu o viziune foarte clară a fiecărui pas, precum şi a

consecinţelor care decurg din acesta. Modul în care acţionează se bazează mai mult pe intuiţie decât pe logică, dar are capacitatea de a găsi o formă raţională pentru a-şi explica deducţiile, acţiunile sau deciziile, astfel încât poate justifica deciziile sale printr-o „portiţă” logică. Fiindcă se implică foarte mult – trup şi suflet – pentru a obţine ceea ce îşi doreşte în viaţă, este foarte legată de realizările ei. În capitolul „realizări” poate intra orice, de la un obiect decorativ sau de vestimentaţie, până la o relaţie, o slujbă, o diplomă. Dacă nu este atentă şi nu îşi controlează pornirile, poate ajunge în doua parte a vieţii, la vârsta a treia sau chiar mai devreme, excesiv de posesivă, mai ales dacă este vorba de obiecte de natură estetică.

Sorin

Acest prenume este foarte recent în onomastica românească. Lingviştii presupun că are mai puţin de 100 de ani şi este un derivat de la substantivul „soare”. Fiind prezent doar la noi, se poate afirma că este un nume pur românesc.

Sorin este discret, atât în ce priveşte propria persoană, cât şi intruziunea în viaţa privată a celorlalţi. Îi este teamă de bârfa, drept care evită să se implice în discuţii în care se vorbeşte despre o persoană care nu e de faţă. În felul acesta, speră că nu va fi, la rândul său, subiect de bârfa.

Este iubitor de natură şi, dacă urmează acest impuls, tonusul său psihic şi fizic se va situa la cote mai înalte decât dacă îşi petrece cea mai mare parte a timpului în casă.

Apreciază riscul şi nu ezită să ia decizii rapide, uneori doar din curiozitatea de a afla ce se va întâmpla dacă acţionează într-un mod neconvenţional. Această pasiune se poate manifesta şi în plăcerea de a-şi asuma riscul la nivel fizic, poate prin mania vitezei ori sporturi extreme, în cazul în care nu are »abilităţile fizice necesare pentru practicarea unui sport, va fi probabil tentat să urmărească variate competiţii sportive.

Aventurile de diverse tipuri îl tentează mai ales în prima parte a vieţii. Aceasta se aplică şi la nivelul vieţii sentimentale, dar infidelităţile sale sunt rareori dezvăluite şi, cel mai important, ele nu vor afecta viaţa de cuplu, căci odată ce se dedică unei '. persoane, va rămâne toată viaţa alături de aceasta, atât cu i mintea, cât şi cu inima.

Ş

Şerban

Acest nume este, după opinia lingviştilor, o creaţie românească. Provenienţa sa derivă din substantivul comun „şerb”, al cărui sens („ţăran legat de pământul moşierului”) nu s-a modificat de-a lungul timpului.

Fire optimistă, cel care poartă prenumele Şerban are talentul nativ de a vedea ceva bun în orice situaţie, oricât de dramatică ar fi. Acest dar îi dă posibilitatea de a insufla optimism celor cu care vine în contact chiar şi atunci când toată lumea e copleşită de griji. Riscul acestui tip de comportament constă în faptul că, văzându-l optimist şi având exact acea atitudine care îi linişteşte pe cei care au nevoie, nimeni nu îşi mai pune problema ca el însuşi să fie consolat atunci când îi e greu. Din această cauză, acumulează multă energie negativă, fiindcă o preia şi pe cea a oamenilor din jur, fapt ce îl predispune la boli cronice care pot apărea încă din prima parte a vieţii şi se pot croniciza după vârsta de 40 de ani. Nu este o persoană prea independentă, dar ştie exact ce să ofere şi cum să se comporte de faţă cu cei pe care se bazează, să nu îl considere o povară. Discreţia cu care acţionează ascunde şi o altă trăsătură de caracter. Loialitatea este una dintre virtuţile la care el ţine foarte mult, drept care îşi canalizează stilul de viaţă pentru a se dedica valorilor morale pe care şi le impune. Ceea ce îi poate crea conflicte interioare este faptul că aşteaptă de la ceilalţi acelaşi lucru: pentru că fidelitatea este parte integrantă din personalitatea sa, crede că şi ceilalţi atribuie aceeaşi valoare fidelităţii şi se comportă în conformitate. Această credulitate îl va pune adesea în situaţia de a fi victima deziluziilor.

Ştefan

Nume mult apreciat în ţările europene, provine din cuvântul grecesc „stephanos”, care înseamnă „coroană”.

Personalitatea generată de acest nume purtătorului său este prietenoasă şi dornică de a face cunoştinţe. Aceasta se poate dovedi o calitate, căci dă naştere unei persoane foarte sociabile, dar nu este întotdeauna în avantajul lui Ştefan şi, în anumite cazuri, nici în al prietenilor săi.

Dacă nu îşi stăpâneşte dorinţa de a se socializa, nu poate face, pe de o parte, o selecţie obiectivă a oamenilor care îi formează anturajul, iar pe de alta, nu se poate concentra cum se cuvine asupra altor activităţi privind viaţa familială, profesională, sentimentală etc.

Fiindcă în general se apropie de oameni cu o atitudine pozitivă, are tendinţa de a presupune că toţi cei pe care îi întâlneşte sunt la fel de deschişi. Confruntat adesea chiar cu opusul convingerilor sale, este predispus la dezamăgiri, calificând gesturile celorlalţi drept acte de trădare, încrederea pe

care o investeşte în cei din jur poate acţiona ca un bumerang pentru starea sa de spirit.

Cu toate că posedă un talent remarcabil în a-şi disimula sentimentele (domeniile din care îşi poate alege profesia fiind teatrul sau cinematografia), liniştea şi buna-dispoziţie pe care le afişează nu sunt întotdeauna şi sentimentele pe care le resimte. Cei apropiaţi lui ar trebui să fie atenţi şi să îl întrebe des cum se simte pentru că, în realitate, are tot atâta nevoie de încurajări şi suport moral cât acordă oamenilor din jurul său.

T

Traian

Cu toate că numele are certă provenienţă latină, în Imperiul Roman Traianus fiind un nume purtat frecvent de nobili, se ridică întrebarea' dacă numele nu ar fi cumva mai vechi, de origine greacă, dat fiind că asemănarea dintre „Traian” şi „troian” este izbitoare.

Dornic să ajute, darul său de vindecător nu se manifestă neapărat în plan terapeutic, ci şi pshihologic şi social. Profesiile potrivite, unde îşi poate manifesta talentul şi poate obţine satisfacţii profesionale sunt cele în care el să îi asculte pe alţii şi să găsească soluţii pentru problemele lor. De aceea, profesii ca medic, psihoterapeut, consilier pe diverse probleme pot fi îmbrăţişate de cel care poartă numele Traian.

Slăbiciunea acestei persoane constă în tendinţa de a se lăsa prea mult influenţată de alţii, în dorinţa de a mulţumi pe toată lumea, uneori nu reuşeşte să mulţumească pe nimeni, nici măcar pe sine însuşi. De aici, poate traversa perioade de tristeţe în care se simte neputincios şi neînţeles. Cel mai tare îl doare să i se spună, după ce s-a implicat trup şi suflet să ajute pe cineva: „Dar nu ţi-a cerut nimeni”. Din acelaşi motiv, refuzul celor pe care i-a sprijinit de a-i acorda lui însuşi ajutor îl afectează mai mult decât pe majoritatea oamenilor, căci resimte dezamăgirea mai puternic.

Tensiunile interioare reprimate pot provoca acestei persoane afecţiuni ale stomacului şi intestinului gros. Trebuie să înveţe în timp să îşi exteriorizeze sentimentele negative, căci reprimarea acestora generează dezechilibre pe foarte multe niveluri.

Tudor

Provenind de la grecescul „Theodoros”, numele este compus din cuvintele greceşti „theos” (zeu) şi „doron” (dar), în Grecia Antică, purtătorii acestui nume erau consideraţi „daruri ale zeilor”.

Caracterul pe care acest prenume îl determină posesorului său este complex, cu o mare capacitate de înţelegere pentru semeni. Una dintre calităţile acestei persoane se referă la abilitatea de a înţelege ce gândesc ceilalţi şi motivaţia acţiunilor lor. Faptul că îşi foloseşte imaginaţia, logica şi intuiţia pentru a se pune în pielea altora îl poate ajuta să îşi câştige renumele de persoană înţeleaptă, în viaţa de zi cu zi, acest bărbat se poate dovedi dacă nu un şef bun, cel puţin un coleg excelent, căci ştie să îmbine umorul cu solidaritatea pentru a genera eficienţă la nivelul întregului colectiv în care îşi desfăşoară activitatea.

Talentele sale acoperă o largă paletă, mergând de la îndemânarea pentru chestiunile tehnice şi electronice, până la cunoştinţe din muzică şi literatură. Unul dintre domeniile de care nu este atras decât dacă are un mentor este sportul. Puţin înclinat către efort fizic, nu are nici apetenţă pentru a urmări competiţiile desfăşurate la acest nivel.

În familie, poate fi considerat copilul-geniu. Îi place să termine lucrurile începute, iar pentru aceasta nu are neapărat nevoie de aprecierea celorlalţi, satisfacţia personală fiindu-i adesea de ajuns. Totuşi, este preferabil ca cei apropiaţi să îşi manifeste aprecierea nu prin declaraţii verbale, ci prin utilizarea obiectelor pe care el le construieşte sau repară.

V

Valentin

Nume asociat cu sentimentele de afecţiune şi cu iubirea sinceră, Valentin avea, la origine, alt sens. Forma sa latină se înrudeşte cu verbul „valens”, însemnând „a fi puternic, a fi sănătos”.

Purtătorului său, prenumele Valentin îi generează o fire veselă, cu capacitatea de a acumula înţelepciune de-a lungul anilor. De altfel, în copilărie are preocupări mai mature decât copiii de aceeaşi vârstă, iar capacitatea de înţelegere a naturii umane depăşeşte de multe ori pe cea a unui adult obişnuit.

Dacă i se încredinţează o sarcină, o va trata cu toată seriozitatea, ca şi cum ar fi cel mai important lucru din lume, şi abia după ce se declară mulţumit de rezultate trece la următoarea. Natură analitică şi independentă, îşi formează propriile opinii despre oamenii din jur şi despre situaţiile pe care le observă. Totuşi, este destul de puţin receptiv la sugestiile apropiaţilor şi nu este exclus ca una dintre expresiile sale favorite să fie „nu te băga!”. Deoarece consideră

că felul în care acţionează este corect şi că are capacitatea de a duce la bun sfârşit ceea ce îşi propune, acceptă rareori ajutorul altora. Acest refuz poate duce uneori la o relaţie tensionată cu cei apropiaţi, care se vor simţi jigniţi dacă sunt puşi în postura de simpli spectatori. Alteori, aglomerarea de sarcini generează senzaţia de copleşire, iar dacă nu învaţă să ceară ajutor atunci când are nevoie, poate ajunge la suprasolicitare nervoasă şi la epuizare fizică, stare, la rândul ei, generatoare de tensiuni.

Vasile

Nume considerat creştin, Vasile are, de fapt, origini mult mai vechi, prin forma Basileios, care însemna „regal” şi „rege, conducător”.

Cel care este botezat astfel are capacitatea de a-şi adapta comportamentul în funcţie de situaţie şi de moment, având uneori maleabilitatea unui cameleon. – Are o fire sociabilă şi apreciază prezenţa oamenilor, uneori chiar mai mult decât calităţile lor. Va avea un grup numeros de prieteni foarte diferiţi unii de alţii, până când va găsi înţelepciunea de a face o selecţie între oamenii care îl înconjoară, alegându-i doar pe aceia care se găsesc lângă el fiindcă îi apreciază calităţile, nu fiindcă urmăresc un interes sau altul.

Felul în care poate utiliza în propriul avantaj spiritul său gregar constă în înglobarea într-o echipă. Având o tendinţă nativă spre fair-play, poate fi un membru valoros, ţinând o echipă, oricât de mică sau de mare, unită şi eficientă.

Este motivul pentru este predestinat să-şi întemeieze o familie foarte timpuriu, dar lipsa de experienţă şi entuziasmul îl duc adesea către eşec şi abia a doua căsătorie, încheiată la o vârstă matură, îi aduce satisfacţia şi mulţumirea meritate, precum şi la echilibru psihic. Abia după vârsta de 30 de ani poate atinge statutul social pe care îl merită, primind târziu recompensa pentru calităţile sale, dar rareori aceasta este pe măsura eforturilor şi calităţilor muncii depuse. Dacă nu i se oferă suficient timp de gândire şi de analiză, are tendinţa de a lua decizii, chiar şi de importanţă vitală, care să îi avantajeze mai mult pe alţii decât pe el însuşi. Una dintre lecţiile pe care trebuie să le înveţe este capacitatea de a-şi stabili priorităţi, pentru a face mai întâi lucrurile importante şi abia apoi să îşi lase răgazul de a se ocupa de detalii.

Veronica

Acest nume are o istorie ciudată şi controversată. Deşi chiar în zilele noastre există în diverse limbi substantivul comun veronică (bucată de pânză

cu chipul Mântuitorului imprimat), se crede că ar putea avea provenienţă elenă, „Berronike” însemnând „purtător de victorie”.

Deşi prenumele Veronica şi unele dintre diminutivele sale pot determina un caracter vesel, cu poftă de viaţă, această exuberanţă poate fi adesea doar o aparenţă, în anumite momente, este cuprinsă de tristeţe, chiar fără evenimente dramatice, însă, dat fiind că este o persoană discretă, îşi reprimă proasta dispoziţie refugiindu-se în veselia pe care o provoacă altora.

Ea ştie, de cele mai multe ori doar instinctiv, fără a înţelege conştient, că având în jur o atmosferă plăcută, buna dispoziţie poate fi contagioasă şi că aceasta este cea mai bună modalitate de a scăpa de stres.

Pentru Veronică, o sursă de stres poate consta în orice activitate anostă, căci aproape orice acţiune repetitivă şi fără variaţie îi provoacă o stare de tensiune interioară. Aceasta generează riscul de a nu termina treburile pe care le începe, fiindcă monotonia o face neatentă şi dezinteresată.

Nu dă dovadă de prea mult simţ practic, iar în ceea ce priveşte domeniul financiar, ea tinde să creadă că singurul lucru care se poate face în legătură cu banii este cheltuirea lor, câştigarea veniturilor fiind o chestiune secundară şi neprioritară. Această indiferenţă faţă de importanţa banilor şi a altor valori materiale o face să fie extrem de generoasă când ajunge să creadă că cineva merită atenţia sa.

Dacă însă cadourile sau gesturile sale nu sunt apreciate, suferă mult, chiar dacă nu lasă să se vadă şi reacţionează la suferinţă glumind şi făcând haz de necaz.

Victor

Fără urmă de îndoială, acest nume are drept origine substantivul comun „victorie”. El a devenit popular mai ales în primele secole care au urmat apariţiei creştinismului, sensul fiind, la acea dată, de victorie a noii credinţe.

Temperamentul generat de acest nume persoanei care îl poartă este sensibil şi sincer. Persoana botezată Victor este foarte impresionabilă, având, din această cauză, tendinţa de a lua asupra sa nu atât problemele altora, în încercarea de a le găsi soluţii, cât sentimentele pe care aceştia le încearcă. Fire empatică, tinde să simtă aceleaşi emoţii ca şi cei din jur, chiar dacă persoanele cu care vine în contact disimulează foarte bine.

În anumite circumstanţe sau în diferite perioade ale vieţii, poate dovedi capacităţi paranormale, mergând până la telepatie şi legături cu lumea spiritelor. Nu este, totuşi, indicat, să facă acest lucru fără o îndrumare specializată, căci şi-ar putea face singur rău. Fiindcă în general îşi concentrează eforturile pentru a îmbunătăţi situaţia în general, fără să se implice şi asupra propriei sale persoane, are câteodată tendinţa de a se simţi nedreptăţit. Nu

este vorba de gelozii şi invidii, aşa cum cred cei apropiaţi lui, ci de faptul că nu suportă uşor nedreptatea de a vedea că oamenii mai puţin calificaţi sunt recompensaţi mai bine decât el însuşi.

Foarte rar ia atitudine şi reacţionează criticând şi nu face niciodată apel la delaţiune, în general, încearcă să remedieze situaţia cu discreţie, fără a pune pe nimeni în situaţii stânjenitoare. Pentru a-şi găsi echilibrul interior, trebuie să înveţe să găsească satisfacţii de pe urma propriilor rezultate, nu să aştepte aprecierea celor din jur. O altă lecţie pe care este bine să şi-o însuşească este că oamenii nu reacţionează întotdeauna cu recunoştinţă atunci când li se face un bine.

Vlad

De origine slavă, prenumele Vlad (cu varianta Vladimir) provine de la verbul „vladati”, care se poate traduce prin „a stăpâni, a conduce, a domni”.

Pentru cel care poartă prenumele Vlad este foarte importantă impresia pe care o lasă asupra celor din jur. Această preocupare se referă la înfăţişarea propriu-zisă şi la vestimentaţie abia în a doua tinereţe, dar chiar şi atunci nu exclude latura spirituală. Atent observator al celor din jur, Vlad pare să înţeleagă, dintr-un singur gest sau cuvânt, ce place şi ce displace unei persoane. Este, de aceea, un fin diplomat, ştiind să facă tuturor cel mai potrivit compliment. Iată motivul pentru care poate face faţă cu succes unor profesii în care vine în contact cu publicul, căci poate inspira încredere şi chiar admiraţie.

Slăbiciunea de care poate da dovadă persoana care poartă numele Vlad se referă la domeniul financiar.

Atras de domeniul artistic, riscă să cheltuiască banii fără să ţină cont de priorităţi, putând fi, de exemplu, tentat să achiziţioneze mai degrabă un tablou frumos decât să îşi achite facturile. De aceea, părinţii trebuie să aibă grijă să îl înveţe să îşi administreze cu înţelepciune finanţele, fiindcă, nepregătit într-un mod cât se poate de practic să ia decizii bazate pe raţionament şi nu pe intuiţie, riscă ori să fie risipitor, ori să cadă în capcana avariţiei. Ca părinte, va fi pentru copiii săi un exemplu de optimism şi va încerca să le încurajeze talentele artistice.

X

Xenia

Acest prenume era, în epoca Greciei Antice, prefix pentru alte nume, dar în timp a devenit nume de sine stătător. Provenienţa se leagă de „xenios”, care se poate traduce prin „ospitalier, primitor”.

Nume de învingător, Xenia conferă, datorită rarei sale frecvenţe, dorinţa de a fi pe locul I şi chiar şansele de a-l obţine. Există o caracteristică foarte terestră legată de acest prenume privind valori concrete, materiale. Aceasta se manifestă printr-un talent special de a identifica lucrurile de calitate, de a sesiza frumuseţea clasică a „nufărului în mocirlă”. De aceea, poate exercita profesii în care părerea sa poate fi apreciată, căci ar putea, de exemplu, în calitate de decorator, să facă dintr-un garaj un apartament de lux.

Totuşi, bazându-se atât de mult pe aprecierea vizuală, există riscul de a judeca oamenii după înfăţişarea lor, mergând pe principiul „haina face pe om”, ceea ce îi poate aduce unele necazuri de-a lungul vieţii, măcar pentru că poate rata şansa de a întâlni oameni cu un caracter pozitiv. Dacă îşi pune în minte, poate deveni o femeie de afaceri de succes, iar perseverenţa o poate ajuta să aibă succes în aproape orice tip de carieră, mai ales dacă e vorba de domenii pragmatice.

Este motivul pentru care poate spera la funcţii de conducere, cărora le va face faţă cu succes dacă are şansa să îşi găsească vocaţia profesională şi să o urmeze. Xenia va tine să demonstreze că succesul în carieră şi, în general, în viaţă, nu este un atribut exclusiv masculin. Nu este, de altfel, exclus să se implice în activităţi care să susţină drepturile femeilor şi să militeze pentru egalitatea în drepturi.

Z

Zoe

Acest nume şi-a pierdut, în ultimele decade, din frecvenţă, cu toate că el se află la popoarele europene şi nu numai printre cele mai vechi. Grecii, foloseau cuvântul cu sensul de „viaţă”, în unele texte, Zoe este folosit pentru a înlocui numele Evei din Geneză.

Purtătoarea acestui nume este o persoană plină de contraste, care intrigă pe cei care o cunosc. Poate avea o înfăţişare fragilă, sub care se ascunde o femeie puternică şi ambiţioasă ori, dimpotrivă, să aibă un aer masiv sau băieţos, cu un suflet de păpuşă de porţelan.

În general, în copilărie are comportamentul unei fetiţe cuminţi, fără excese şi ambiţii foarte înalte. Este o elevă cu rezultate cel puţin bune, dacă nu cumva chiar strălucite, mergând până la a fi olimpică. Toate aceste lucruri sunt

posibile numai dacă are parte de susţinerea părinţilor, care au asupra acestei persoane o influenţă mai mare decât asupra celorlalţi copii.

De altfel, familia este foarte importantă pentru femeia care se numeşte Zoe, dar, dacă nu are parte în tinereţe de atenţia grija şi chiar răsfăţul la care tânjeşte, la maturitate poate încerca să compenseze aceste neajunsuri printr-o grijă excesivă faţă de copiii săi. De teamă ca acestora să nu le lipsească nimic, poate ajunge să îi sufoce cu dădăceala, ceea ce va avea exact efectul contrar celui sperat, în loc să se apropie şi să devină dependentă de ea, se vor îndepărta şi, odată cu trecerea anilor, o vor evita. Dacă acest lucru se întâmplă, va suferi mult şi rareori va găsi consolare sau măcar o explicaţie logică a evenimentelor.

Index nume

Adrian
Alex (v. Alexandru)
Alexandra (v. Alexandru)
Alexandru
Alice (v. Elisabeta)
Alice (v. Elisabeta)
Alida (v. Alin) i,\.
Alin
Alina (v. Alin)
Amalia (v. Magdalena)
Amelia (v. Magdalena)
Ana
Ana-Maria (v. Ana)
Anca
Andrei
Aneta (v. Ana)
Angela (v. Gheorghe)
Antonela (v. Petru)
Argentina (v. Alexandru)
Aura (v. Petru)
Aurel (v. Petru)
Aurelia (v. Petru)
Beatrice
Bianca
Bogdan
Călin
Camelia (v. Carmen)
Carina (v. Corina)
Carmen
Carol (v. Carmen)
Cati (v. Elisabeta)
Cecilia
Cezar
Ciprian (v. Cecilia)
Clara (v. Cecilia)
Claudia (v. Claudiu)
Claudiu
Coca (v. Constantin)
Constanţa (v. Constantin)

Constantin
Corina
Cornel (v. Corneliu)
Corneliu
Cosmin (v. Constantin)
Costin (v. Constantin)
Cozmin (v. Constantin)
Crenguţa
Crina (v. Crenguţa)
Crina (v. Crenguţa)
Cristi (v. Cristian)
Cristian
Cristiana (v. Cristian)
Cristina (v. Cristian)
Dădu (v. Alexandru)
Dalia (v. Crenguţa)
Dalila (v. Crenguţa)
Daniel
Daniela (v. Daniel)
Darie (v. Dan)
David (v. Daniel)
Decebal
Delia (v. Crenguţa)
Demetra (v. Dumitru)
Denisa (v. Dumitru)
Diana
Dima (v. Dumitru)
Doina (v. Otilia)
Domnica (v. Dumitru)
Dora (v. Tudor)
Dorel (v. Tudor)
Dorina (v. Tudor)
Dragoş
Ducu (v. Radu)
Dumitru
Ecaterina (v. Elisabeta)
Ela (v. Elena)
Elena
Eleonora (v. Elena)
Elisabeta
Elvira (v. Elena)
Eugen

Eugenia (v. Eugen)
Eva (v. Mirela)
Fănel (v. Ştefan)
Panica (v. Ştefan)
Fane (v. Ştefan)
Felicia
Felix (v. Felicia)
Flavia (v. Florin)
Flaviu (v. Florin)
Florentina (v. Florin)
Florin
Florina (v. Florin)
Francisc (v. Elisabeta)
Gabi (v. Gabriel)
Gabriel
Gabriela (v. Gabriel)
Gavrilă (v. Gabriel)
Gelu (v. Gheorghe)
Genoveva (v. Otilia)
George (v. Gheorghe)
Geta (v. Gheorghe)
Gheorghe
Gianina (v. Ion)
Giga (v. Gheorghe)
Gina (v. Gheorghe)
Gloria (v. Bianca)
Graţiela (v. Lucreţia)
Greta (v. Corneliu)
Grigore
Horaţiu
Horea (v. Horia)
Horia
Igor (v. Vlad)
Ilarie (v. Ilie)
Ileana
Ilie
Ilinca (v. Ilie)
Ioan
Iolanda (v. Ileana)
Ionuţ (v. Ion)
Iosefina (v. Irina)
Iosif (v. Irina)

Irina
Irinel (v. Irina)
Iulia (v. Cezar)
Iuliu (v. Cezar)
Iustin (v. Felicia)
Jan (v. Ion)
Jana (v. Ion)
Janina (v. Ion)
Lăcrămioara (v. Crenguţa)
Larisa (v. Lavinia)
Laur (v. Laurenţiu)
Laura
Laurenţiu
Lavinia
Leana (v. Elena)
Lenuş (v. Elena)
Lenuţa (v. Elena)
Leonard (v. Loredana)
Leopoldina (v. Paul)
Letiţia (v. Felicia)
Lia (v. Corneliu)
Lidia
Ligia (v. Lidia)
Liliana (v. Elena)
Livia (v. Liviu)
Liviu
Lixandru (v. Alexandru)
Loredana
Luca (v. Lucia)
Lucian
Lucian (v. Lucia)
Lucreţia
Luminiţa
Mădălin (v. Magdalena)
Mădălina (v. Magdalena)
Magdalena
Maia (v. Maria)
Manole (v. Magdalena)
Manuela (v. Magdalena)
Mara (v. Maria)
Marcel (v. Mircea)
Marcela (v. Mircea)

Margareta (v. Lăcrămioara)
Maria
Marian (v. Marin)
Mariana (v. Maria)
Marin
Marina (v. Maria)
Marius
Matei
Melania (v. Diana)
Misa (v. Mihai)
Mişu (v. Mihai)
Mihaela (v. Mihai)
Mihai
Mihail (v. Mihai)
Mihnea (v. Mihai)
Mimi (v. Maria)
Mircea
Mirela
Miron (v. Mihai)
Mitică (v. Dumitru)
Monica
Mugurel (v. Crenguţa)
Narcis
Natalia (v. Otilia)
Nelu (v. Ion)
Neţi (v. Otilia)
Nichita (v. Otilia)
Nicolae
Nicoleta (v. Nicolae)
Nicu (v. Nicolae)
Nora (v. Elena)
Oana (v. Ion)
Octav (v. Octavian)
Octavia (v. Octavian)
Octavian
Ofelia (v. Otilia)
Olga (v. Otilia)
Olimpia (v. Octavian)
Olivia (v. Octavian)
Otilia
Ovidiu
Patricia (v. Patriciu)

Patriciu
Paul
Paula (v. Paul)
Pavel (v. Paul)
Petre (v. Petru)
Petronela (v. Petru)
Petru
Răzvan
Rada (v. Radu)
Radu
Ralu (v. Raluca)
Raluca
Ramona (v. Veronica)
Rareş (v. Radu)
Relu (v. Sorin)
Remus (v. Tudor)
Robert (v. Şerban)
Rodica (v. Corneliu)
Romulus (v. Traian)
Roxana (v. Horaţiu)
Ruxandra (v. Xenia)
Sabin (v. Bianca)
Sabina (v. Bianca)
Sandu (v. Alexandru)
Sânziana (v. Cezar)
Sebastian (v. Şerban)
Silvia
Silviu (v. Vasile)
Smaranda (v. Elisabeta)
Sofia (v. Irina)
Sorana (v. Sorin)
Sorin
Sorina (v. Sorin)
Stela (v. Maria)
Stelian (v. Marian)
Suzana (v. Cezar)
Tamara (v. Traian)
Tanţa (v. Constantin)
Tatiana (v. Otilia)
Tavi (v. Octavian)
Tereza (v. Elisabeta)
Toader (v. Tudor)

Toma (v. Dumitru)
Şerban
Şerban
Ştefan
Ştefan
Ştefania (v. Ştefan)
Ştefania (v. Ştefan)
Traian
Tudor
Udrea (v. Adrian)
Valentin
Valeria (v. Valentin)
Valeriu (v. Valentin)
Vali (v. Valentin)
Vasile
Vasilica (v. Vasile)
Vera (v. Veronica)
Veronica
Vicenţiu (v. Patriciu)
Victor
Victoriţa (v. Victor)
Victoria (v. Victor)
Viki (v. Victor)
Violeta (v. Diana)
Viorica (v. Crenguţa)
Virgil (v. Victor)
Viviana (v. Elena)
Vlad
Xenia
Zâna (v. Cezar)
Zoe